

پہارا عمقیدت

شاعر اہل سنت

خلیفہ الحاج صوفی عاجز نور محمد سلطانی رحمانی

جملہ حقوق بحق مصنف محفوظ ہیں

بہار عقیدت

نام کتاب

شاعر اہل سنت خلیفہ عاجز حاجی صوفی نور محمد رحمانی سلطان

مصنف

176

صفحات

محمد رفیق (پاکستان پرنٹرز لاہوری گیٹ وزیر آباد)

کمپوزنگ

0300-6261761, 055-6409935

100 روپے

قیمت

ملنے کا پتہ

پاکستان پبلشرز وزیر آباد

پاکستان فوٹو سٹیٹ لاہوری دروازہ وزیر آباد

055-6409935

حاجی نور محمد کی کہانی خود ان کی زبانی

پنجابی شاعر اہل سنت حاجی نور محمد عاجز سکنہ دھونکل پاکستان سے بقلم خود کچھ شاعری کے شوق کے بارے میں دو چار باتیں سنئے۔

ستمبر 1965ء میں جنگ کے دوران مجھے شاعری کا شوق پیدا ہوا۔ اس وقت صدر محمد ایوب خان تھے۔ میں نے دو نظمیں لکھیں۔ اس لئے کہ ہم کچھ کر تو نہیں سکتے لیکن میں نے اپنے ملک کے جذبات میں آ کر لکھیں اور ریڈیو پر پڑھیں۔ اس وقت لاہور ریڈیو نمبر 1 کمپیئرز نظام دین مرزا سلطان تھے۔ ان کے پاس جا کر پڑھیں۔ میری نظموں سے لوگ بہت متاثر ہوئے۔ میں نے یہ چاہا کہ کیوں نہ اس بادشاہ یعنی نبی کریم ﷺ کی تعریف کی جائے جس کی تعریف خود خدا اور اسکے فرشتے کرتے ہیں۔ اور آئندہ ہل گئے جہاں میں مغفرت ملے۔ جب میں نے نبی کریم ﷺ کی نعتیں مبارکہ لکھنی شروع کیں تو اسی سال مجھے نبی کریم ﷺ کے روضے مبارک کی سعادت اور حج کا موقع ملا۔ وہاں جا کر میرا فہم اور بھی زیادہ بڑھ گیا اور خانہ کعبہ اور روضے کی جالی کے سامنے بیٹھ کر نعتیں اور حمدیں لکھیں۔

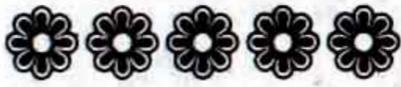
ہووی خیر پہرے دارا مینوں جالی سینے لان دے

کہڑا تیرا مل لگدا

یہ نعت لکھی، وہاں جا کر میں نے قرآن شریف کی تفسیریں اور حدیث مبارکہ پڑھیں۔ اس سے پہلے میں کچھ بھی نہیں تھا اور نہ کچھ جانتا تھا۔ مجھے یہ سب کچھ حاصل ہوا ہے تو روضہ مبارکہ اور خانہ کعبہ کی زیادت کے بعد حاصل ہوا ہے۔ یہ احسانات میرے اوپر حضرت سخی سلطان باہور رحمۃ اللہ علیہ کی وجہ

سے ہیں۔ ان کے در پر جانے اور ان کو ماننے کی وجہ سے حاصل ہوا ہے۔
میزی یہ دعا ہے کہ ہر مسلمان کو اللہ تعالیٰ خانہ کعبہ اور روضے مبارک کی
زیارت کروائے۔ (آمین)

میں شاعر ادیب نہ تھا۔ لیکن مجھے یہ سب سخی سلطان باہو رحمۃ اللہ علیہ کی
بچہ سے اور ان کی دعاؤں اور والدین کی شفقت سے ملا ہے۔ میں نے اپنا
تخلص عاجز رکھا ہے۔ کیونکہ میں عاجزی و انکساری اور خاکساری پسند کرتا
ہوں۔

رباعی

ماں پیودی اولاد تے شفقت

ڈاکٹراں حکیمان کولوں ملی نہ مینوں جہڑی دعادتی ماں نے
پتر کپتر ہون ہمیشہ ایہہ کل زمانہ جانے
ماپے اولاد نوں انج چمڑن جویں پٹھ کنڈے دے دانے
پلہ پھنڈیے تے جھڑ جاون، رلن خاک دے وچ نمانے
فیر لبھیں تے اوہ لبھدے ناہیں بھاویں بہہ کے خاک نوں چھانے
گیاں وقماں نوں گھوڑے نہیں رلدے عاجز کہ گئے لوک سیانے

نحمدہ و نصلی علی رسولہ الکریم
 اما بعد فاعوذ باللہ من الشیطن الرجیم
 بسم اللہ الرحمن الرحیم

درود شریف

اللهم صلی علی سیدنا و مؤلنا محمد
 و علی آلہ و اصحابہ و بارک وسلم

بلغ العلی بکمالہ کشف الدجی بجمالہ
 سنت جمیع حصالہ صلوا علیہ و آلیہ

روایت ہے کہ حضرت شیخ سعدیؒ صرف یہ تین مصرعے ترتیب دیئے
 لیکن چوتھا مصرعہ ان سے نہ بن سکا۔ بہت کوشش کی مگر نا کام رہے۔ ایک رات
 شیخ سعدی کو خواب میں حضور ﷺ کی زیارت ہوئی اور ملاقات کا شرف حاصل
 ہوا۔ حضور ﷺ نے فرمایا سعدی تم نے میری شان میں جو قطعہ لکھا ہے وہ تو ذرا
 سناؤ۔ شیخ سعدی نے عرض کیا یا رسول اللہ میں یہ تین مصرعے صرف لکھ سکا ہوں۔
 اُس نے بڑے جوش کے ساتھ تین مصرعے سنائے اور چپ ہو گئے۔ آپ کے
 خاموش ہونے پر حضور ﷺ نے فرمایا سعدی یوں کیوں نہیں کہتے صلوا علیہ و آلہ یہ
 چوتھا مصرعہ خود حضور کا شامل ہو گیا اور یوں قطعہ مبارک مکمل ہو گیا۔

اسی لئے میں بھی نبی پاک کی تعریف میں کوئی نہ کوئی نعت اور قطعہ لکھتا
 رہتا ہوں تاکہ میری بخشش کا ذریعہ یہ الفاظ اور قطعات بن جائیں۔ اور میں ثناء
 خوان مصطفیٰ ﷺ میں سے ہو جاؤں۔

آرزو بارگاہِ رب العالمین

میرے عیب نہ پھول کے دیکھ مولا
 اپنی رحیمی کریمی شان نوں دیکھ
 جہدا میں پڑھاں کلمہ اوہدا واسطہ ای
 اوس عرشاں دے خاص مہمان نوں دیکھ
 میں تے خادم ہاں تیریاں دوستاں دا
 شیخ عبدالقادر جیلان نوں دیکھ
 تیرے عدل دا بھار میں تے مالکانیں چک سکدا
 ایس عاجز مسکین دی جان تے دیکھ

☆☆☆☆☆

دن حشر دے کریں نہ نشر مینوں
 بے شک بے میرا قصور مولا
 اوتھے دیکھ کے فرشتیاں ہسناں ایں
 ہو یا ظاہر بے روز نشور مولا
 پر کہڑی گل جہڑی تیتھوں ہے اوہلے

توں علیم بذات الصدور مولا
 نہ میں عالم نہ فاضل نہ میں سخی غازی
 کہڑی گل دا کراں غرور مولا
 اُمتی یار دا سمجھ کے چھڈ دیویں
 گنہگار عاجز بندہ نور مولا

میری التجا

لکھدا ہوواں پیا نعت حضور دی میں
 ہووے زندگی دی انتہا میری
 میرے لبوں تے ذکر رسول ہووے
 ہور نہیں کوئی التجا میری
 کلمہ پڑھدیاں روح پرواز کر جائے
 اگے رب دے ایہہ دعا میری
 انشاء اللہ منکر نکیر نے عاجزا پچھنا ایں نہیں
 آقا کہن گے نعت سنا میری

حمد باری تعالیٰ

کارساز ایسے مالکا میریا توں
 کہہ کے گن کائنات بنا دیویں
 کملی والے نوں کہہ کے محبوب اپنا
 سر تے تاج لولاک پہنا دیویں
 ابو بکر صدیق دے صدق اُتے
 مولا مہر محمدی ﷺ لا دیویں
 دے کے نور ایمان تے عمر کولوں
 اذان کعبے دے وچہ دوا دیویں
 ذوالنورین رضی اللہ عنہ نوں مال عطا کر کے
 اپنے راہ دے وچہ لٹا دیویں
 دوش نبی ﷺ تے علی نوں چاہڑ کے تے
 بت کعبے دے بھن بھنا دیویں
 کدرے لشکر آسمانی بھیج کے تے
 ابا بیلاں تھیں ہاتھی مروا دیویں
 ابو جہل دی منٹھی وچہ کنکراں نوں
 کلمے نبی ﷺ دا ذکر کرا دیویں
 میرے مالکا تیرا جے کرم ہووے
 اپنے یار دا دیس دکھا دیویں

ذکر کلمہ شریف

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

اج باراں ربیع الاول دی

کیا صورت تے شان منزل دی

سوہنا آیا مار کے بکل کبیل دی

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

اج سوہنا کملی والا آیا اے

جس ہر تھاں چانن لایا اے

ساڈے لوں لوں وچ سمایا اے

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

اوبدی ریس کریندا کہدا اے

سوہنا وحی دا چہرہ اے

مکل نبیاں توں شان اچیرہ اے

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

مینہ رحمتاں دا آج وسیا اے

سماں موسم بہار دا ہسیا اے

کملی والے محمد صلی اللہ علیہ وسلم نے وسیا اے

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

ایہہ کلمہ پاک زبان کرے
 ایہہ کلمہ کافراں نوں مسلمان کرے
 ایہہ کلمہ رد شیطان کرے

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

میرا سوہنا نبی حقانی ایں
 اوہدا اسم تے جسم نورانی ایں
 اوہدی چنوں ودھ پیشانی ایں

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

دھن بھاگ حلیمہ دانی وا
 جس نوں ملیا محبوب خدائی وا
 آکھے لاڈلا آمنہ مائی وا

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

ایہہ کلمہ ولیاں نین پڑھیا اے
 دامن پاک نبی وا پھڑیا اے
 ناماں دفتر ولایت تے چڑھیا اے

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

ایہہ کلمہ ذکر کمال میاں
 ایہنوں پڑھیا نبی دی آل میاں
 دے گئے حکم علی دے لال میاں

پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

جہڑا کلمہ سچے دلوں پڑھدا اے
 اوہ کے میدان نہ ہر دا اے
 اوہ وچہ دوزخ کدے نہ سڑدا اے
 پڑھولا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

ایہہ کلمہ جام عرفان دا اے
 اے حکم شاہ جیلان دا اے
 ایہہ فیض سخی سلطان دا اے

پڑھولا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ٹریا مدینوں، نواسا رسول دا
 اوہ نوری پھل بتول دا
 اوہ پکارتے سچا اصول دا اے

پڑھولا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 چوتھی چنوں ماہ شعبان دی اے
 ہوئی روانگی پاک امام دی اے
 ایسے گل نوں دنیا جان دی اے
 پڑھولا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

ڈیرہ کربل وچہ حسین نے لایا اے
 گہا کے کنبہ تے دین بچایا اے
 چڑھ کے نیزے تے اے فرمایا اے

پڑھولا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

سچا کلمہ شبیر نے پڑھیا اے
 اوہ تیر تلوار خنجر توں نہ ڈریا اے
 جھنڈا ہتھ جنت دا پھریا اے
 پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

کر کے صبر حسین دکھایا اے
 علی اکبر تے اصغر گھایا اے
 سر دے کے تے رب نوں پایا اے
 پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

ہوئی دسویں ماہ محرم دی
 تصویر کچھاں میں کی عم دی
 ہوئی شہادت شہید اعظم دی
 پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

صغریٰ روندی رہی شہر مدینے وچ
 کھا کے تیر ہجر دا سینے وچ
 آکھے اکبر لے جا سی ایسے مہینے وچ
 پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

دکھاں بھری عاجز نہ چھیڑ کہانی نوں
 ترن بال معصوم گھٹ پانی نوں
 علی اکبر دی دیکھ جوانی نوں
 پڑھو لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

نعت رسول مقبول ﷺ

ہووی خیر پھرے دارا مینوں جالی سینے لان دے
کہڑا تیرا مل لگدا

دید اکھیاں نوں رج رج پان دے
کہڑا تیرا مل لگدا

ستا مدتاں دا جاگیا نصیب اے
مر کے پہنچیا میں روضے دے قریب اے
انتظار دیاں گھڑیاں مکان دے
کہڑا تیرا مل لگدا

دن آج دے توں جاواں قربان میں
گھڑی پل کملی والے دا مہمان میں
کول بہہ کے مینوں دکھڑے سنان دے
کہڑا تیرا مل لگدا

کیڈا سوہنا نوری نوری دربار اے
جتھے عمر صدیق دا مزار اے
سبز گنبد اندر جھاتی مینوں پان دے
کہڑا تیرا مل لگدا

آساں مدتاں دیاں ہویاں اج پوریاں
 کملی والا شالا کرے منظوریاں
 اگانھ ہوکے مینوں حاضری لوان دے
 کہڑا تیرا مل لگدا

کیتے کعبے دے طواف بھیج بھیج کے
 آب زم زم دا پیتا رج رج کے
 ہن ایتھوں اکھیاں دی پیاس بھان دے
 کہڑا تیرا مل لگدا

پاواں واسطہ میں پاک دربار دا
 کہنا من توں عاجز گہنگار دا
 مینوں دل دی آج حسرت مٹان دے
 کہڑا تیرا مل لگدا

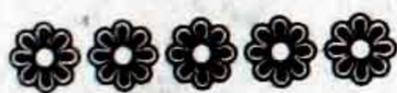
ہووی خیر پہرے دارا مینوں جالی سینے لان دے
 کہڑا تیرا مل لگدا

شان مصطفیٰ نبی کریم ﷺ

کملی والیا سوہنیاں تاجدارا
 تساں ورگا کوئی جگ تے آیا ای نہیں
 تساں جہیا حسین جمیل سوہنا
 کسے ماں نے ہور ایسا جایا ای نہیں
 کوئی ید بیضا، کوئی دم عیسیٰ
 بے شک ہے چن عرش توں کسے لایا ای نہیں
 نبیاں ہورنا ہوئے معراج بے شک
 رب کسے نوں کول بلایا ای نہیں
 ڈبا سورج اشارے نال عاجز
 واپس موڑ کے کسے دکھایا ای نہیں
 آب زم زم غذا شفا بے شک
 کھوہ مٹھا کھاریوں کسے بنایا ای نہیں
 قم باذن اللہ کہہ کے مردے کرن زندہ
 پر کلمہ پتھراں نوں کسے پڑھایا ای نہیں
 اک لکھ تے کئی ہزار وچوں
 رب کسے نوں اینا وڈایا ای نہیں
 عرش فرش عاجز جس دے سائے تھلے
 سایہ اول دا کسے پایا ای نہیں

واضحیٰ و لیل اذا سجدت جس نوں رب آکھے
 نقطہ سمجھ تیری وچہ آیا ای نہیں
 جس دے نال اشارے رکھ ٹردے
 پتھر پانی وچہ کسے ترایا ای نہیں
 اوس نبی ﷺ نوں اپنے جہیا آکھیں
 تینوں ظالماں کسے سمجھایا ای نہیں
 جس دی آمد دیاں خوشیاں عرش فرش کردے
 صرف ابلیس میلاد منایا ای نہیں
 مشہور معراج دی رات عاجز
 لین جبرائیل کسے ہور نوں آیا ای نہیں

نعت رسول ﷺ

جاواں صدقے محمد ﷺ دے میں نام توں
 رب جس دے ناز اٹھاندا رہیا
 حوراں آکے سناون جنہوں لوریاں
 جس دا جھولا جبرائیل ہلاندا رہیا
 مائی آمنہ دے گھر سی نور آگیا
 اوہ نور کہ رب دا ظہور آگیا
 سیرت نوری لباده بشر پہن کے

پڑھ پڑھ آیتاں قران سناندا رہیا
 کر کے انگل دا اشارہ تے چن توڑیا
 ڈبا سورج اشارے نال پشاں موڑیا
 ابو جہل دی مٹھی وچہ پتھراں نوں
 نال اشارے دے کلمہ پڑھاندا رہیا
 سوہنا بن کے سراج منیر آگیا
 سارے نبیاں دا کر کے اخیر آگیا
 جاواں صدقے حلیمہ دے نصیب توں
 جس دیاں بکریاں سوہنا چراندا رہیا
 اوتھے کملی والے نے لینی ایں ساڈی خبر
 پچھیا جانا ایں جدوں سوال قبر
 کوئی نیکی نہ پلے نہ کوئی عاجز دے زر
 نعت آقا دی میں تے سناندا رہیا
 لن ترانی دی طور تے آواز سی
 اتھے ادن منی وچہ اک راز سی
 اے شان ہے نبیاں دے سلطان دا
 عرش کولوں رب جوڑے چماندا رہیا

عشق رسول ﷺ

عشق نبی ﷺ دا رب توں منکدا رہو
 ودھ ایس توں ہور دعا کہڑی
 امیہ لٹائے بلال نوں بھنڈیاں کو لیاں تے
 ودھ ایس توں ہور سزا کہڑی
 لینا نام محمد ﷺ دا جے توں چھڈ دیویں
 توں دس تینوں کراں رعایت کہڑی
 بھنڈھی عشق رسول ﷺ وچ جہڑے ہین پکے
 ساڑ سکدی اوہناں نوں بھاہ کہڑی
 میری خاص خوراک ذکر رسول ﷺ دا اے
 ودھ ایس توں دیں گا توں ہور غذا کہڑی
 نکلے جان حضور ﷺ دے وجہ قدماں
 ودھ ایس توں ہور کراں التجا کہڑی
 ماراں کھا کے اُمت دی جو خیر منگے
 ودھ ایس توں عاجزا ہور وفا کہڑی
 منگے اکھ اقتادہ تے آقا دین جنت
 ودھ ایس توں ہور عطا کہڑی
 گونگے کرن گلاں انھیاں نوں ملن اکھاں
 ودھ ایس توں ہور شفا کہڑی
 جدا کھائیں تے اوس دا کریں شکوہ
 ودھ ایس توں ہور جفا کہڑی
 میلاد نبی ﷺ دے صدقے عاجز اسب خوشیاں

ودھ ایس توں ہور عید وکھا کہڑی
روٹی منگے سوالی تے بخش قطار دیون
ودھ ایس توں ہور سخا کہڑی

نعت شریف صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

جسدے جلوے گلی گلی تھان تھان
اوہ سوہنا سارے جگدے نالوں اچا اوسدا شان
آئے اک لکھ کئی ہزار پیغمبر وکھو وکھریاں شانانے
آکے اسدے دردی غلامی کیتی عرشاں دے رضوانانے
حوراں جس نوں دین مبارک اوہ کرماں والی ماں
یاسین دے دند مبارک جیویں موتی دیاں لڑیاں نے
پہل سرتے سایہ کردے رحمتاں لائیاں جھڑیاں نے
واضحی و ایل ازا سچے رب کرے تعریف بیاں
اک لکھ تے کئی ہزار وچوں کوئی وی ایسا ہویا نہیں
امت واسطے غاراں اندر کوئی وی جا کے رویا نہیں
اکھاں نال لگاں میں چمکے سوہنا مٹھا محمد ﷺ دا ناں
عرش فرش لوح قلم جنت سورج چن ستارے نہیں
سوہنے رب محبوب دے صدقے دو جہان سنگارے نہیں
اسدا صدقہ رب دے کولوں میں ویں منگ منگ کھاں
آگے باغ بہاراں اندر کعبہ وجد وچہ آیا اے
جسدے سایہ نظر نہ آویے دو جگ اُتے سایہ اے
اوس محبوب دا میں عاجز کیوں نہ عید میلاد مناں

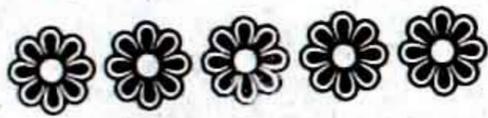
نعت شریف ڈیوڈھ

واضحی مکھڑا تے وایلین زلفاں
 متھے چمکدی لاٹ نورانی اوہ محبوب ربانی
 دند لیسین دے ڈھلکاں مارن
 چنوں ودھ پیشانی اوہ شاہ سلطانی
 لال اکھاں وچہ کچلے دی تاری
 جیویں چڑھیا چن آسمانی شکل انسانی
 جتھوں لنگھ جاوے اوہ مہکن راہواں
 سوتنی چال مستانی ہوئی مخلوق دیوانی
 بنا ڈٹھیاں جدے عاشق لکھاں
 ایسا مکھ بدر شاہ شانی میری جند قربانی
 ویکھ لوواں اک واری جے میں
 اوہ محبوب سجانی دل دا جانی
 جے کرے اشارہ انگلی دا سوہنا
 توڑے چن آسمانی پتھر ترے وچہ پانی
 رب تعریف محبوب ا دی کردا
 پڑھ کے ویکھ تفسیر قرآنی نال ایمانی
 اک لکھ کئی ہزار دے وچوں
 کوئی نہیں اوس دا ثانی اوہ رب دا جانی
 عاجز اتھے اتھے او تھے دوں جہانیں
 سوہنے دی من مانی قسم قرآنی

سیرت پاک صاحب لولاک صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دیکھن رب دے نور ظہور تائیں
 دل طور دے جدوں کلیم آیا
 پئی جھلک تے ہوئے بے ہوش موسیٰ
 لے کے نال بندے سبعین آیا
 احد بنا کے احمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نون نور کہلیا
 سیر فرش دا کرن نور الامین آیا
 جسوں موسیٰ نہ طور تے ویکھ سکے
 ویکھ عرش تے اوہنوں نبی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ امین آیا
 چن عرشیاں دا آقا فرشیاں دا
 سوہنا رحمتاں کرن تقسیم آیا
 چادر تہبند قمیض لباس سادہ
 وچہ سادگی دے صادقین آیا
 صورت بشر دی سیرت ہے نوری
 بن کے نوریاں توں بھی کاملین آیا
 کر کے اُنگل دا اشارہ تے چن توڑے
 تینوں ظالماں نہیں یقین آیا
 لال آمنہ دا بولے سخن شیریں

سوہنا لے کے خلق عظیم آیا
 لے جاؤ توریت خود آپ آ کے
 حکم موسیٰ نون رب العالمین آیا
 واری سوہنے محبوب ﷺ دی جدوں آئی عاجز
 لے قرآن خود جبرائیل امین آیا

بنا عشق رسول ﷺ گل بات کوئی نہیں

عدل بنا انصاف دے عدل کوئی نہیں
 ہونی بنا حضور ﷺ دے شفاعت کوئی نہیں
 بھاویں زہد عبادتاں لکھ ہوون
 بنا ذکر رسول ﷺ دے نجات کوئی نہیں
 نبیاں ہو رنا دھرت معراج ہوئے
 کسے دی عرش تے گئی بارات کوئی نہیں
 اُس جگہ قیام حضور ﷺ دا اے
 نوری مار سکدا جتھے جہات کوئی نہیں
 اک اللہ تے دوجا محبوب ﷺ اوس دا
 تیسری ہور اوتھے ذات کوئی نہیں
 طالب طلب مطلوب دی رہ کر دے

بنا یار دے ہندی ملاقات کوئی نہیں
 اوہ نور رسول ﷺ ہے نوریاں دا
 بنا اوس دے سج دی کائنات کوئی نہیں
 روز حشر نوں جدوں اعمال ٹلسن
 رتی گھٹ ماشہ ہونی رعایت کوئی نہیں
 نبی محمد مصطفیٰ ﷺ بنا لینی
 ہور کسے اوتھے وات کوئی نہیں
 اج کریں مقابلہ نال توں اوسدے
 ناری خاکیا تیری اوقات کوئی نہیں
 بنا پانیاں ندیاں بہندیاں نہیں
 بنا تاریاں پھبدی رات کوئی نہیں
 کرے گفتگو تے ذکر رسول ﷺ ہووے
 بنا عشق رسول ﷺ گل بات کوئی نہیں
 بنا زہبر دے راہ نہ لبھدا اے
 بنا اکھیاں وجدی جہات کوئی نہیں
 صدقہ نبی ﷺ دا رب توں عاجزا منگدا رہو
 بنا ایس دے ہور خیرات کوئی نہیں
 ملیاں خوشیاں حضور ﷺ دے نال صدقے
 بنا میلاد نبی ﷺ عید شہرات کوئی نہیں

سارے کام توسل دے نال ہندے
 بنا توسل دے بن دی بات کوئی نہیں
 توسل نال جبریل علیہ السلام قرآن آیا
 بنا توسل دے سورہ آیات کوئی نہیں
 بنا توسل دے ہے ایمان خالی
 بنا توسل دے موت حیات کوئی نہیں
 توسل نبی ﷺ دا مولا عطا کردے
 بنا توسل دے درجات کوئی نہیں
 درود سلام پڑھن دا وقت تے حد کوئی نہیں
 اے اوہ نماز اے جدی رکعات کوئی نہیں
 تحفہ درود دا عاجزا بھیج توں نبی ﷺ تائیں
 بنا ایس دے ہور سوغات کوئی نہیں

آمد مصطفیٰ ﷺ مرحبا مرحبا

جے رب اپنے نور تھیں نور نہ جدا کردا
 کیویں اے روشن کائنات ہندی
 رہندا مچیا اندھیر جہان اُتے
 نہ دن ہندا نہ رات ہندی

جے نہ چل دا کم شفاعت والا
 گنہگاراں دی کیویں نجات ہندی
 اے غریب مسکین یتیم بے کس کی کردے
 جے نہ دُرّ یتیم دی ذات ہندی
 کنت کنزاً محیٰ جے نہ راز کھلدا
 کیویں ظاہر رب دی ذات ہندی
 ہندا ککھ نہ عاجزا جگ اُتے
 جے نہ محفل میلاد دی رات ہندی
 کفر اندھیر ظلمات دی سی گھات مچی
 نہ دسدا ہتھ پیاریا اے
 کئی سورج تے اگ دی کرن پوجا
 کنیاں پتھراں اگے سر ماریا اے
 کیویں رب دی اوہ پہچان کردے
 زمانہ فترت دا جناں گزاریا اے
 کوئی عیسیٰ علیہ السلام نوں رب دا کہن بیٹا
 کنیاں عزیز علیہ السلام نوں رب پکاریا اے
 کملی والے تو عاجزا جاں صدقے
 جس آکے لالہ الا اللہ دا بیج کھلاریا اے

شان ولادت ﷺ

کیڈی شان والا ربیع الاول دا مہینہ
 تشریف لایا نوری ماہِ جبینہ
 آئے محمد ﷺ تے آئیاں بہاراں
 جنت وچوں حوراں آیاں بنھ قطاراں
 آکھن تیرے صدقے سید المرسلینا ﷺ
 سحری بعد صبح صادق دے چمکے ستارے
 رحمت دے ہر پاسے چلے پھوہارے
 قمر جسدے حسن دے کردا نظارے
 ہوئے جس اُمت دا ایہو جہیا آقا ﷺ
 ڈبا ہويا ترے گنہگاراں دا سفینہ
 حوراں پئیاں جس نوں سناون لوری
 پھڑے جبرائیل جسدے جھولے دی ڈوری
 چن آگیا زمین تے اے سمجھیا چکوری
 خوشی نال وجدی کعبے نوں ہويا
 جوش وچہ آگیا پہاڑ طور سینا
 حوا، آسیہ، مریم ویکھن محمد ﷺ نوں آیاں
 آقا ﷺ دیاں ہر پاسے پئیاں دوہائیاں
 بنو سعد دے وچوں سن چل پئیاں دایاں
 ڈھاہیں مار رويا ابلیس کمینہ
 تشریف لایا نوری ماہِ جبینہ

حلیمہ دی ڈاچی سی لسی تے ماڑی
 تیز اوہ چل سکدی نہیں سی وچاری
 تاں حلیمہ دی کچھے سی رہ گئی سواری
 پالن بچے دائیاں ہے سی عرب دا قرینہ
 تشریف لایا نوری ماہِ جمینہ
 جاگے مقدر حلیمہ دے آکے
 لے گئیاں دائیاں جاں بچے اٹھا کے
 اوہ جا بیٹھی محمد ﷺ دے لاگے
 اکھیں نال حلیمہ جاں محمد ﷺ نوں ویکھے
 آکھے تیرے صدقے نبی ﷺ سوہنیا کریمیا
 کر کے زیارت تے اکھاں نے ٹھریاں
 لائیاں میرے مولا او تھے رحمت دیاں چہڑھیاں
 آئیاں حلیمہ تے خوشی دیاں کڑھیاں
 دل وچہ سی حلیمہ ایہہ خیال کردی
 بے ایہہ بچہ نہ ملیا تے کی میرا جینا
 دو جگ دی دولت حلیمہ چولہی وچہ پانی
 لے کے محمد ﷺ نوں ہوگئی جاں راہی
 سایہ کرن لئی بدلی سی سر اُتے آئی
 پڑھ شکرانہ حلیمہ طواف سی کُتب دا کیجا
 بخش دتا رب مینوں رحمت دا خزینہ
 حلیمہ دی ڈاچی جہڑی قدم نہ چلے
 ہوا نالوں ودھ گئی اوہ ویکھو بلے بلے

پر سوار اُتے اوہ سی جہدے عرشِ قدماں دے تھلے
 جہڑے مقدرِ حلیمہ دے رب نے بنائے
 اوں مقدر نوں لکھ لکھ مبارک میں دینا
 عاجزِ حلیمہ دے گھر دیوا منجی نہ جُلّی
 کوہِ طور نالوں ودھ گئی اہدی لکھاں دی گئی
 آمنہ دا لال اے سارے جگ نالوں سوہنا
 لاٹاں پیا مارے جیویں پاسے دا سونا
 اوہ آکھن آکے دائیاں اسی پے گئیاں بھلیں
 حلیمہ لکھوں لکھ، ہو گئی لگا سال نہ مہینہ
 تشریف لایا نوری ماہِ جبینہ

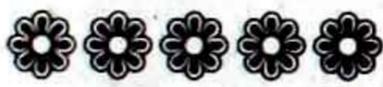

جشنِ عیدِ میلادِ انبی صلی اللہ علیہ وسلم

آو جشن میلاد منائے
 آج خوشیاں نے شاہِ ابرار صلی اللہ علیہ وسلم دیاں
 سب غیر خیال ہون چھڈ کے
 گلاں کرے مدنی یار دیاں
 آیاں حوراں بنھ قطاریں
 دین مبارکاں وارو واریں
 مرجبا سب کہن زبانوں

تک جھلکاں شاہِ انوار دیاں
 آؤ جشن میلادِ منائیے
 دائی حلیمہ صدقے جاوے
 سر منہ چوم کے سینے لاوے
 جھولا پیا جبرائیل علیہ السلام ہلاوے
 تک شانناں رب دے یار دیاں
 آگیا سوہنا رحمت والا
 ہر تھاں ہو گیا نور اُجالا
 موہنڈے تے سوہنا کسبل کالا
 اے صفتاں نے اُس سرکار دیاں
 طائف وچ جا کے کھادیاں ماراں
 روندے رہ وچ جا کے غاراں
 یارب ہبلی اُمنی اُمنی کرے پکاراں
 نہیں ریاں اوس غمخوار دیاں
 آونی ایں کدھ میری واری
 رات دنے میں کردی زاری
 گلاں تاریاں نال میں کردی
 مکی مدنی ماہی دے پیار دیاں

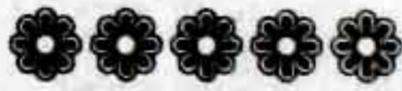
آؤ جشن میلاد منائے
 یا رب ہون تے کرم کما دے
 سوہنے یار دا دیس وکھا دے
 دم دم عاجز عرضاں کردا
 سن لے گنہگار دیاں
 آؤ جشن میلاد منائے
 اج خوشیاں نے شاہ ابرار ﷺ دیاں

نعت شریف رسول مقبول ﷺ

نعتِ نبی ﷺ لکھتے پڑھتے سنتے سناتے
 دن گزر جائیں گے
 ہوگی کیفیت کیسی اپنے دل سے خود پوچھ لے
 جب مدینے کے سفر جائیں گے
 محفلِ میلاد جلسے جلوس سارے
 ہو کے آقا ﷺ کے پیش نظر جائیں گے
 تم آقا کے میلادی ہو کہیں گے رضوانِ جنت ہمیں
 میدانِ محشر میں ہو کے ہم بے فکر جائیں گے
 نعتیں پڑھنا ہے سنت صحابہ حسان بن ثابت رضی اللہ عنہ کی

ہم بھی مارتے نعرے اُن کے پیچھے جائیں گے
 عربوں کی اُن ہواؤں کے صدقے
 سبز گنبد کی ٹھنڈی چھاؤں کے صدقے
 بنتا ہے رنگ محفلوں کا حضور ﷺ کے نام سے
 ہوگا وہ سماں کیسا جب اُن کے در جائیں گے
 تعریفیں انبیاء اولیا تم لکھتے رہو عاجز
 تیری نجات کا ذریعہ بن تیرے قلم کے اکھر جائیں گے

نعتِ رسولِ مقبول ﷺ

﴿بطرز ماہیا﴾

شوق آقا ﷺ دا سینے وچ
 سانوں سوہنا نیڑے دسد ا بھاویں دسد ا مدینے وچ
 موڈھے تے کملی کالی اے
 ہن ایٹھوں لنگھ کے گیا جدی شان نرالی اے
 لضحیٰ دا چہرہ اے
 مدینے دیاں کیا باتاں جتھے آقا ﷺ دا ڈیرہ اے
 مینہ کرم دے دسدے نہیں
 موتیے دے پھل جھڑ دے جدوں آقا ﷺ ہسدے نہیں

اسی یا محمد محمد ﷺ کرنے آں

جدوں دل اداس ہووے نعت آقادی پڑھنے آں

کیا شان مدینے دی

جتھے سوہنا نبی ﷺ وسدا اوس نور خزینے دی

اوتھے رحمتاں برس دیاں

سد لو مدینے آقا اپیاں اکھیاں ترسدیاں

اوتھے برکتاں چھائیاں نے

جتھے سوہنے آقا ﷺ نے تلیاں نازک لائیاں نے

تک شانناں حضور ﷺ دیاں

مسجد نبوی تے بونداں برن نور دیاں

اوہ محبوب ﷺ ربانی اے

بدل سرتے سایہ کردے میرے آقا ﷺ دی نشانی ایں

گیت آقا ﷺ دے گایا کرو

جے کوئی بنے مشکل یا محمد ﷺ یا محمد ﷺ پکایا کرو

جشن میلاد منانے آں

صدقہ آقا ﷺ دا اسی عاجزا کھانے آں

جبرائیل دیندے پیغام آکے

روضے مبارک تے نوری پڑھدے سلام آکے

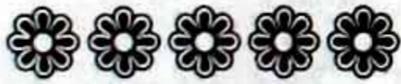

نعت شریف صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بطرز بیڑ احمد صلی اللہ علیہ وسلم والا

مدینے دیاں گلیاں وچوں دے جلوہ کوہ طور دا
 دیکھن نصیباں والے روضہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم دا
 مسجد نبوی دی شان نرالی
 دیکھے کوئی کرماں والی
 سوتنی اے روضے دی جالی
 سبز گنبد دے وچوں اٹھے شعلہ پیا نور دا
 دل اکھاں نال نیڑے دے
 قدماں تھیں دور مدینہ
 دل نوں نہ چین آوے
 ہجروں پیا سڑ دا سینہ
 اڈ کے میں جاواں کیویں
 پینڈا اے دور دا
 میرے آقادرے روضے اُتے رہن جماتاں کھلیاں
 پائے نے فیض اوتھوں
 عوثاں تے قطباں ولیاں
 نبیاں توں شان اچا محبوب غفور دا
 گل نبیاں دے سلطاناں اچیاں نے تیریاں شاناناں
 عرشاں دے خاص مہماناں

تیرے نام دا وظیفہ بنیا جنتاں دی حور دا
 عاجز دا دل ایہو آکھے
 روز مدینے جاواں
 صبح سویرے اٹھ کے
 آقا دی زیارت پاواں
 ہتھ وچہ تسبی پھڑ کے
 تیرا ای ورد پکاواں
 نہ اک پل وی جدائی جھلے
 اوہ حنانہ کھجور دا

نعت شریف صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(بطرز بیڑہ محمد صلی علیہ وسلم والا)

ربیع الاول مہینہ سیو لے کے بہار آیا
 دیو مبارکاں رل کے ساڈا غمخوار آیا
 آیا اج کملی والا ہر تھاں ہويا نور اجالا
 سب عیدیاں نالوں عید اے اعلیٰ
 خوشیاں مناو رل کے احمد مختار صلی علیہ وسلم آیا
 سوہناتے من موہنا ایہدے ورگانیں ہور کوئی ہونا
 اُمت دا بن کے والی شاہ ابرار صلی علیہ وسلم آیا
 احمد صلی علیہ وسلم وچہ احد بولے میم دا راز نہ کھولے

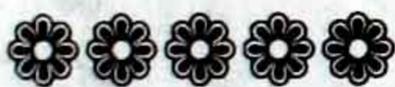
اک میم دا برقعہ پا کے پروردگار آیا
 گونگے لے گلاں کردے پتھر پے کلمہ پڑھدے
 پے شجر تعظیماں کردے رب دا اے یار آیا
 رب نے ایہہ نعمت بخشی جاگے نصیب ساڈے
 کٹیاں ہن گنیاں مرضاں آگئے طبیب ساڈے
 قلبی سکون ہويا دل نوں قرار آیا
 کل نبیاں توں شان والا عرشاں تے جان والا
 عاجز جے گہنگاراں تائیں سینے نال لان والا
 اُمت دی خاطر سوہنا رو رو وچہ غار آیا

نعت شریف صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بطرز: دنیا تے دل نالوں ودھ کہڑی شے وے
 آمنہ دے لال نالوں ودھ کہڑا ہور اے
 گہنگاراں عاصیاں دی جدھے ہتھ ڈور اے
 سرور انبیاء احمد سلطان ایں
 تاجدار مدینہ سوہنا فیضان دی کان ایں
 پوری کرے اپنے بیگانیاں دی تھوڑ اے
 گہنگاراں عاصیاں دی جدھے ہتھ ڈور اے
 ویکھ سونے مکھڑے نوں چن شرمندا اے
 واسی وائیل اذا سئل رب فرماندا اے

روشن آکے جس کرنی سنیاں دی گور اے
 گنہگاراں عاصیاں دی جدھے ہتھ ڈور اے
 نوریاں توں ودھ میرے آقا دا شان ایں
 رب وی درود بھیجے آکھدا قرآن ایں
 کوئی ایس دی مثال سوہنا لبھدا نہ ہور اے
 گنہگاراں عاصیاں دی جدھے ہتھ ڈور اے
 نعت نبی دی توں عاجزا سناندا رہو
 نام محمد دا توں ورد پکاندا رہو
 حشر دے میدان وچ پنی جدھی لوڑ اے
 ایہدے نالوں ودھ مینوں دس کہرا ہور اے
 گنہگاراں عاصیاں دی جدھے ہتھ ڈور اے

نعت شریف صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بطرز: میرے دل کی یہ آواز کہ بچھڑا یا رملے گا
 میرے دل دی اے آواز آؤ مدینے چلیے
 متاں روح کرے پرواز آؤ مدینے چلیے
 قدماں تھیں دور اکھیاں تھیں نیڑے
 دس کھلے محمدی بیڑے
 کھلا تیار سفینہ جہاز آؤ مدینے چلیے

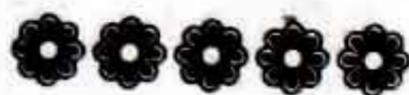
زر مال دولت نہیں پلے اکھیاں وچوں نیر نہ ٹھلے
 کملی والا غریب نواز آؤ مدینے چلیے
 مسجد نبوی دے دے دس منارے
 سبز گنبد دے نوری نظارے
 اوتھے و بے وحدت والا ساز آؤ مدینے چلیے
 جہاں مٹھاس آقا دی چکھی
 پاک مدینہ ویکھیا اکھیں
 اوہ سب نوں مارن آواز آؤ مدینے چلیے
 درود سلام دی تسلی لے کے
 پاک روضے دے نیڑے بہہ کے
 پڑھاں شکرانہ نفل نماز آؤ مدینے چلیے
 اچی شلووار تے سروں لنگے
 یا رسول اللہ آکھنوں لنگے
 ذکر نبی دا وچ نماز آؤ مدینے چلیے
 عاجز نعت نبی دی رہو ساندا
 منگ منگ رب توں رہو توں کھاندا
 صدقہ نبی دا نذر نیاز آؤ مدینے چلیے

نعت شریف صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کملی والا سوہنا ماہی رب دا اوہ نور اے
 جہڑا ناں منے اوہدی عقل دا قصور اے
 اوہ آیا سوہنا تے مینہ رحمتاں دا وسیا
 اوس آکے پتہ سانوں رب دا اے وسیا
 اوہدے آیاں ہويا سچے رب دا ظہور اے
 جہڑا ایہنوں ناں منے اوہدی عقل دا قصور اے
 کراں کیہہ بیان میں اوسدے کمال نوں
 سینے لاکے جنتی کیتا حبشی بلال نوں
 مٹھی وچ کلمہ پڑھیا پتھراں ضرور اے
 جہڑا ایہنوں ناں منے اوہدی عقل دا قصور اے
 انگلی دا اشارا کر کے چن نوں ہے توڑیا
 ڈبا ہويا سورج پشاں اشارے نال موڑیا
 تاریاں دے وچ ڈھلکے سوہنے دا ای نور اے
 جہڑا ناں منے اوہدی عقل دا قصور اے
 پچھ یار غار کولوں شان اے حضور دا
 اک پل نہ جدائی جھلے حنانہ کھجور دا
 ویکھ کتاباں پڑھ کے ایہ روایت مشہور اے

جہڑا ناں منے اوہدی عقل دا قصور اے
 پھلاں کولوں ودھ مہکن مدینے دیاں گلیاں
 آقا حضور جتھے لایاں نازک تلیاں
 فردوس نالوں ودھ اوتھے ملدا سرور اے
 جہڑا ناں منے اوہدی عقل دا قصور اے
 اوس دراتے عاجز کر توں سلامیاں
 جبرائیل آکے جتھے کیتیاں غلامیاں
 آقا دے دردی منگتی تے جتناں دی حور اے
 جہڑا ناں منے اوہدی عقل دا قصور اے

نعت شریف صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نام محمد ﷺ میرے روح دی غذا اے
 میں ہر دم کہوں وچہ اس دے شفا اے
 نعت نبی ﷺ دی پڑھدے نے سارے
 عرش فرش سورج چن ستارے
 وسلموا تسليماً پڑھدا خدا اے
 میں ہر دم کہواں وچہ اس دے شفا اے
 دونوں جہاں ہے رب نے بنایا

نام محمد ﷺ وچہ چان لایا
 صدقہ نبی دا ارض و سما اے
 میں ہر دم کہوں وچہ اس دے شفا اے
 احمد دے وچہ احد بولے
 پا کے میم دا برقعہ تے راز نہ کھولے
 نہ اوہ رب ہے نہ اوہ رب توں جدا اے
 میں ہر دم کہوں وچہ اس دے شفا اے
 کل نبیاں توں اعلیٰ سرورِ عالم ﷺ
 رب دے خزانیاں دا نبی ہے قاسم
 ہر دکھی دل دی دوا مصطفیٰ اے
 میں ہر دم کہوں وچہ اس دے شفا اے
 فاطمہ دے بابا حسنین دے نانا
 سخی لچپال سوہنا عالی گھرانہ
 بے کس عاجزاں دا مشکل کشا اے
 میں ہر دم کہوں وچہ اس دے شفا اے
 چمدا توں رہو عاجز خاکِ مدینہ
 یا محمد ﷺ یا محمد ﷺ کہہ کے ٹھار لے سینہ
 غوثاں تے ولیاں دا ورد صلے علی اے
 میں ہر دم کہوں وچہ اس دے شفا اے

نعت شریف صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عاشقاں لئی طور نے مدینے دیاں گلیاں
 جتھے لائیاں میرے آقا حضور نے تلیاں
 دوزخ دے ڈر کولوں کدوں میں رونا واں
 جنتاں نوں ویکھ کے میں کدوں خوش ہونا واں
 تے مینوں منظور نے مدینے دیاں گلیاں
 ہس پینا سوہنے دا کوہ طور دا تجلہ اے
 نعلین مبارک تھلے عرش معلیٰ اے
 اوہ لیندیاں سرور نے مدینے دیاں گلیاں
 سارے جگ توں نرالیاں مدینے دیاں گلیاں نے
 مہک پیاں دین جیویں چمپے دیاں گلیاں
 کیف تے کافور نے مدینے دیاں گلیاں
 اوہ منظر تے نظارہ یارو کدے وی نہیں بھلدا
 آوے جدوں یاد نیر اکھیاں وچوں ڈھلدا
 عاجز ویکھیاں ضرور نے مدینے دیاں گلیاں
 عاشقاں لئی طور نے مدینے دیاں گلیاں

شانِ معراجِ مصطفیٰ ﷺ

عنوان: حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

اج عرش سجایا جاندا اے

امبر چھنکایا جاندا اے

حوراں نوں سکھایا جاندا اے

کیوں عرش علد پلد ہو گئی

حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

رف رف تے جبرائیل نال

سدرہ تے پہنچے بے مثال

الفح فیرمیم، دال اُتے نوادے پیدا شد ہو گئی

حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

اج جھکدے جاندے تارے نیں

پر جبرائیل کھلارے نیں

جانا عرش تے نبی سہارے نے

اے خاموشی تہ ہو گئی

حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

اک رب ارنی کہندے سی
 نت طور تے ترلے لیندے سی
 اَدُن منی دی سدھ ہو گئی
 حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

اے سدھ ای گھبراویں نہ
 کتے سوہنیاں جوڑا لاہویں نہ
 اُمت دا وی غم کھاویں نہ
 قال اللہ صدھ ہو گئی
 حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

ایس اُمت دے بخشاؤں نوں
 اُمت دے عیب لکاؤں نوں
 لکیاں دی توڑ نبھاؤں نوں
 قربان نبی دی جد ہو گئی
 حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

میں صدقے اوہناں شاناں دے
 نیر جھکدے نہیں سلطاناں دے
 کی لیکھے نے انساناں دے
 شانِ محبوبی ودھ ہو گئی
 حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

جس کولوں اللہ غیب نہیں
 بے عیب جسوں کوئی عیب نہیں
 توں کہنا اوہنوں غیب نہیں
 کیوں نیت تیری بد ہو گئی
 حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

جدوں وقتِ قیامت آوے گا
 ہر نفس پیا گھبرا دے گا
 پھڑ پھڑ کے آقا بخشاوے گا
 جد حشر وچ امت سد ہو گئی
 حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

بندا عاجز روندا جاوے گا
 رو رو کے عرض سناوے گا
 آقا بن تیرے کون چھڑا دے گا
 جے عرضی مثل رد ہو گئی
 حد ہو گئی بھئی حد ہو گئی

نظم

(پیارے نبی ﷺ کی ولادت اور شان کے بارے میں)

سینوں خوش بختو
 میں نعت سناواں سوہنے دی
 جو بخیا رب نے بخیا اے
 جسدا کھاندے اوہ یارودنے راتی
 سرکار ﷺ دی آمد آمد ہے
 اے رحمت عالم ﷺ نورِ خدا
 اے شمع نہیں فانوس نہیں
 کر کر کے چراغاں گھر گھر وچہ
 میلاد دا موسم آیا اے
 شیطان دے ساتھی روندے نے
 اساں نعت پڑھی جد سوہنے آقادی
 جہاں کاں کھانے سن کھالے نے
 انشاء اللہ عاجزا سانوں آکھن گے رضوان جنت دے
 تسی آقا دے میلادی اوہ
 تشریف لیاؤ گج وچ کے
 آقا دا میلاد مناؤ گج وچ کے
 سینوں خوش بختو

شان مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

جہڑا پتھراں وچہ پالدا کیڑیاں نوں
 اوہنوں رب رحمن نہ آکھاں تے کی آکھاں
 جس کیتا سوہنا محبوب عطا سانوں
 اے رب دا احسان نہ آکھاں تے کی آکھاں
 جس دے نال اشاریاں رُکھ ٹر دے
 اوہنوں جان جہان نہ آکھاں تے کی آکھاں
 جہڑا دشمنیاں تھلے وچھائے چادر
 اوہنوں مہربان نہ آکھاں تے کی آکھاں
 جس تے ہوئی کلام قرآن نازل
 اوہنوں صاحب قرآن نہ آکھاں تے کی آکھاں
 گنت کنزاً مٹھی جس راز کھولے
 اوہنوں راز دان نہ آکھاں تے کی آکھاں
 جس دے ذکر نال ملے سکون قلبی
 اوہنوں دین ایمان نہ آکھاں تے کی آکھاں
 جس دے در توں مڑے نہ کوئی خالی
 اوہنوں سخی سلطان نہ آکھاں تے کی آکھاں
 بستر گرم تے عاجزا ہلدی رہی کنڈی
 اے آقادی شان نہ آکھاں تے کی آکھاں

آقا صلی علیہ وسلم سجدے پے

آقا انج اصحابہ وچہ سجدے نہیں
 چن سجدہ اے جیویں تاریاں وچہ
 وکھو وکھ شانناں تے ایمان اکو
 ماشہ فرق نہیں اوہناں ساریاں وچہ
 چن عرش توں زمین تے آجاندا
 اینا اثر ہے نبی ﷺ دے اشاریاں وچہ
 جس دے نال پسینے دے پھل مہکن
 باغ مست ہے جدے نظاریاں وچہ
 ہن جو کرے برابری نال اوسدے
 اینا عقل نہیں رب دے ماریاں وچہ
 صدقے نبی ﷺ دے عاجزا جگ دے
 چمکے اوسدا نور ستاریاں وچہ
 ہر حکم حضور ﷺ دا آمین آکھن
 کدے رکھدے نہیں سن لاریاں وچہ

شان رسالت مآب صلی اللہ علیہ وسلم

سورج چن تارے کیوں تكدے نیں فرش ولے
میرے آقا دا ہے قیام اتھے
تسبیح اللہ اور محمد دے نام دی عرش تے کرن نوری
پڑھیا جائے درود و سلام اتھے
ولی غوث ابدال تے قطب سارے
ایہو ورد کر دے صبح و شام اتھے
جھکے کیوں نہ عاجزا مدینے ول منہ کر کے
گل نبیاں دے ہن امام اتھے

(2)

اوہ / خاک شفا اکیر سُرْمہ
قدم آقا حضور نے لائے جتھے
پھل کھڑ دے پے ہن چنبیلیاں دے
کملی والا تبسم شریف حضور فرمائے جتھے
اوتھے نوری وی چاعت نہیں مار سدا
امام الانبیاء آئے تے جائے جتھے
اوس دے حسن دی عاجزا چلے تاپ کہرا
پیا ویکھ کے چن شرمائے جتھے

رباعیات

(1)

ہیں انسان تے بھل آسان نہیں
 جہڑا آقا نے کرم کما چھڈیا
 بیڑا ڈبدا بحر جہالتاں وچ
 کملی والے نے بنے لا چھڈیا
 وحدہ لا شریک دی کرو پوجا
 سوہنے سبق توحید پڑھا چھڈیا
 تے جاگ پے عاجزا بھاگ ساڈے
 رب نے سوہنا محمد صلی اللہ علیہ وسلم بنا چھڈیا

(2)

جتھے قدم شریف حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے ہین لگے
 دل کروا اے اوہ دھوڑ غبار چُماں
 صبح شام نوری جتھے رہن حاضر
 اوس شہر دے گلی بازار چُماں
 باب جبریل علیہ السلام دے کول بہہ کے
 مسجد نبوی صلی اللہ علیہ وسلم دے در و دیوار چُماں
 تڑھوں عاجزا جے ہون نصیب چنگے
 جالی روضے دی بار بار چُماں

(3)

جنتی گلی مدینے دی جس دیکھی
 اوہ طور دلوں مدے تدا نہیں
 ہزاراں میل مدینہ دور بھاویں
 بندہ ٹر پوے کدے تھکدا نہیں
 جہڑے رُن مدینے دیاں وچ گلیاں
 اوہناں لکھاں ورگا شان لکھ دا نہیں
 منگن حضور ﷺ دعائے رب موڑ دیوے
 انج عاجزا کدے ہو سکدا نہیں

(4)

جے توں حاضر ناظر حضور ﷺ دا نہیں قائل
 تیرے جمن جناں دی لوڑ کی اے
 رشتہ کسے یہودی نال جوڑ لے توں
 مسلمان اکھوان دی لوڑ کی اے
 جس تے رب درود سلام بھیجے
 اک توں نہ منیں تے تھوڑ کی اے
 رب کیتا محبوب مٹا سانوں
 منگنا عاجزا کسے توں ہور کی اے

(5)

کناں قدر محمد ﷺ دی شان دا اے
 اے گل توں رب ذوالجلال نوں کچھ
 نبی ﷺ غیب نہ جانے تے اوہ نبی ہندا اے؟
 اپنے ذہن تے ہوائی خیال نوں کچھ
 توں کی انھیاں نبی ﷺ دی قدر جانیں
 قدر نبی ﷺ دی جا کے بلال رضی اللہ عنہ نوں کچھ
 اک دند توں (۳۲) بتی کیوں واریو، نی
 ایہہ اوہی قرنی رضی اللہ عنہ مست حال نوں کچھ
 چادر پاڑ سُورخ کیوں بند کیتے
 ایہہ گل یارِ غار صدیق رضی اللہ عنہ لچپال نوں کچھ
 کچھ عمر رضی اللہ عنہ عثمان رضی اللہ عنہ تے علی رضی اللہ عنہ کولوں
 یا حسان بن ثابت رضی اللہ عنہ کمال نوں کچھ
 میلاد نبی ﷺ دی خوشی توں کی حاصل
 ایہہ گل ابولہب جہنمی برے حال نوں کچھ
 کچھ ولی نوں کتھوں ولایتِ مدنی
 قدر نبی ﷺ دا کسے ابدال نوں کچھ
 قدر نبی ﷺ دا نبی ﷺ دے عاشقاں نوں
 رومی جامی تے یا ڈاکٹرِ اقبال نوں کچھ
 مسئلے ہون گے عاجزا حل سارے
 جا کے کربلا علی رضی اللہ عنہ دے لال نوں کچھ

(6)

جتھے روضہ مبارک حضور ﷺ دا اے
 اوس تھاں ورگی ہور تھاں کوئی نہیں
 بہہ جا روضے دی جالی دے نال لگ کے
 ٹھنڈی ایہو جہی بھنی ہور چھاں کوئی نہیں
 والی جمیا جس عاجزا کوٹراں دا
 اوس ماں ورگی ہور ماں کوئی نہیں

(7)

پروانہ اوس لاٹ دی پھرے تلاش کردا
 جہڑی موسیٰ علیہ السلام نے دیکھی کوہ طور اُتے
 بھنور پھلاں نوں حاصل کرن دے لئی
 پہنچ جاندی اے دور دور اُتے
 بنا توسل دے ہووے نہ لکھ حاصل
 بھلیا رہویں نہ کے غرور اُتے
 شہد ہندا اے اودوں تیار عاجز
 جدوں مکھی پڑھدی اے درود حضور ﷺ اُتے

(8)

دل وچہ تصور حضور ﷺ دارکھ کے تے
 بن جا ساںل مدینے دیاں گلگیاں دا
 اوہ دھوڑ غبار شفاء سرمہ
 لگا نقش جتھے آقا دیاں تلیاں دا

کھڑ جاوسی تیرے قلوب اندر
 پھل واحد توحید دیاں کلیاں دا
 جاگ پین گے عاجزا بھاگ سٹے
 بن جا خادم غوثاں تے ولیاں دا
 (9)

جس وچہ حضور ﷺ دی ہوئی آمد
 سب راتاں وچوں افضل رات ہو گئی
 سورج دین اسلام دے چمک ماری
 کفر شرک تے دور ظلمات ہو گئی
 لگی روشنی دو جہان اندر
 نور و نور ساری کائنات ہو گئی
 صدقے ایس دے عاجزا جگ وے
 صدقے ایس دے عید شبرات ہو گئی
 (10)

بھاگاں والی مدینے دی جوہ سونہی
 جتھے رب دا خاص وزیر آیا
 سب توں اوّل محمد ﷺ دا نور بیسی
 سارے نبیاں دا کر کے اخیر آیا
 سرتے ہتھ یتیمیاں دے دھرن والا
 درے یتیم اوہ خوش تصویر آیا
 وارث عاجزا کل خزانیاں دا
 سوہنا بن کے سراج منیر ﷺ آیا

(11)

اوس دائی حلیمہ توں میں جاں صدقے
 دیکھے اکھاں دے نال سرکار ﷺ جس نے
 چمے چہرہ منور خورشید روشن
 سینے نال لا کے کیتے پیار جس نے
 اسی سہکدے اوس دے جوڑیاں نوں
 دھن بھاگ دیکھے بار بار جس نے
 اُس تے عاجزا رہو سلام پڑھدا
 بیڑا امت دا کیتا اے پار جس نے

(12)

ہوئی آمد حضور ﷺ دی اللہ اللہ
 بت کعبے شریف دے جھڑن لگ پے
 مرجبا صدا سب گونج اٹھی
 پتھر پہاڑ سارے کلمہ پڑھن لگ پے
 سکلی والے دے پاک اشاریاں تھیں
 چن فلک دا فرش ویل ڈھلن لگ پے
 ہوئیاں خوشیاں عاجزا مومناں نوں
 کافر سوگ دی اگ وچہ سڑن لگ پے

(13)

اک لکھ تے کئی ہزار وچوں
 اچا احمد ﷺ دا شان سبحان اللہ
 ذرہ ذرہ پیا جس دی تعریف کردا

جن ملائک انسان سبحان اللہ
 حجر شجر بحر میدان کائنات ساری
 کردے ورد حیوان سبحان اللہ
 جاگے عاجزا بھاگ کمینیاں دے
 آیا سخی سلطان سبحان اللہ

(14)

توں غفور رحیم کریم مالک
 بخش دے توں میری خطا مولا
 صدقہ اپنے محبوب دا کرم کر دے
 سوہنے یار دا دیس وکھا مولا
 جس شہر دیاں چکیاں توں قسماں
 اوس شہر دی سیر کرا مولا
 گہنگار عاجز کرے نت عرضاں
 سن لے توں میری التجاء مولا

(15)

سمھے حسرتاں سوہنیا مٹ جاون
 مدینہ شہر جے دیس وکھا مینوں
 میرے واسطے تاج سکندری اے
 دیویں جوڑیاں وچ جے تھاں مینوں
 اپنے در دا سمجھ کے سگ سایاں
 ودھیا گھٹیا ٹکڑا دیویں پامینوں
 عاجز واسطے کوثر دا جام آقا
 اپنے نلکے دا پانی پیا مینوں

(16)

کملی والے محبوب ﷺ دا ذکر افضل
 میں اپنے روح دی سمجھ غذا بیٹھا
 جس دے ہجر وچ لکڑی رہی روندی
 توں لے کے دل وچ کہڑا چا بیٹھا
 قسم ایں رب دی نہیں نجات اوسدی
 مصطفیٰ ﷺ نوں دلوں جہڑا بھلا بیٹھا
 اوس نوں دو جہاں دی عاجزا ملے شاہی
 جہڑا آقا ﷺ دے درتے جا بیٹھا

(17)

جسدا روح زمین تے فیض جاری
 اج اوہ نبی ﷺ ختم المرسلین آیا
 شانی عاصیاں دا حامی مجریاں دا
 سوہنا بن کے اوہ درّ یتیم آیا
 سرتے ہتھ یتیمیاں دے ترن والا
 لے کے رحمتاں اوہ رحمۃ للعالمین آیا
 کفر شرک غرور نوں اینج توڑو
 دین عاجزا ایہہ سانوں تعلیم آیا

(18)

قسمیں رب دی ساڈے تے بھاگ جاگے
 بادہی مل گیا دو جہان والا
 پتھر کھا کے اپنے جسم اُتے
 اگوں نیک دعا فرمان والا

نبی ﷺ نور سے خلق عظیم والا
چادر دشمنان تھلے وچھان والا
کہڑا بشر اے سدرہ توں لنگھ عاجز
سنے جوڑیاں عرش تے جان والا

(19)

اک لکھ تے کئی ہزار وچوں
کملی والے ﷺ دا اچا شان ہويا
نبیاں ہور نا دھرت معراج ہوئی
کوئی نہیں رب دا خاص مہمان ہويا
موسیٰ ﷺ پیا کوہ طور تے لے ترے
پیٹ مچھی وچہ کوئی پریشان ہويا
ادن منی دی مار کے صد عاجز
رب یار اُتے مہربان ہويا

(20)

سنے جوڑیاں سوہنیا آ جم جم
تیرے واسطے عرش سنگھاریا اے
جو کجھ منگنا ایں سوہنیا منگ میتھوں
کملی والے نوں رب پکاریا اے
مہربانیاں مالکا تیریاں نے
صرف اُمت دا غم ستاریا اے
کملی والے محبوب توں جاں صدقے
جس عاجزاں دا بیڑا تاریا اے

(21)

پہنچے شہر مدینے دے وچ جس دم
 جلوہ ویکھیا رب دے یار دا اے
 کملی والے صلی اللہ علیہ وسلم دے روضے دی پاک جالی
 سبز گنبد نوری لاٹاں مار دا اے
 صبح شام نوری درتے رہن حاضر
 پھیرا اک لکھتے کئی ہزار دا اے
 شہنشاہ گدا نے جس در دے
 عاجز منگتا اوس دربار دا اے

(22)

سبز گنبد حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے توں ہتھ سجے
 مسجد قبا نے شان سجائی ہوئی اے
 تین میل دا فاصلہ حرم شریف کولوں
 ہتھیں آپ حضور صلی اللہ علیہ وسلم بنائی ہوئی اے
 سب توں پہلے حضور صلی اللہ علیہ وسلم اے تعمیر کیتی
 سنن پڑھن تاریخ وچہ آئی ہوئی اے
 ودھ کے جنت توں ایس دی شان عاجز
 انگل بھر مٹی جتھے نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے لائی ہوئی اے

(23)

روز ازل توں لے کے ابد تیکر
 نہیں کوئی عرش تے جھاتیاں پاسکدا
 وٹے کھا کے اپنے جسم اُتے
 نہیں کوئی نیک دعا فرما سکدا
 راتاں لمیاں جاگ کے غار دے وچہ
 ہور نہیں کوئی اُمت بخشا سکدا
 ایس تے ختم نبوتتاں ہن عاجز
 ہن کوئی نبی ﷺ نہیں جگ تے آسکدا

(24)

لے بحث مباحثے نوں جان وی دے
 تے پراں پرچیاں پاڑ انکار دیاں
 ایویں رب نے چکیاں نہیں قسماں
 سوہنے یار دے دیس پیار دیاں
 ایویں سجدے کیتے نہیں نوریاں نے
 ایویں جھکیاں نہیں صفاں ابرار دیاں
 فرش فلک نوں عاجزا رنگ لگے
 سبھے برکتاں میری سرکار دیاں

(25)

عرش فرش والے جس نوں کرن سجدہ
 اوہ معبود نہ ہووے تے کی ہووے
 سارے انبیاء تھیں پہلے نور جسدا
 اوہ مقصود نہ ہووے تے کی ہووے
 وسے مومنناں دے جہڑا وچ دل دے
 اوہ موجود نہ ہووے تے کی ہووے
 ہن جو دعویٰ نبوت دا کرے عاجز
 اوہ مردود نہ ہووے تے کی ہووے

(26)

اک دن صبر قرار تھیں ملائک گزرے
 پھر دا فلک تے نظر انسان آیا
 اللہ جاندا اے جس دا جبرائیل خادم
 اے کوئی انوکھڑا جیہا مہمان آیا
 یا زمین آسمان تے آگئی اے
 یا زمین تے جھک آسمان آیا
 آئی غیب توں اے آواز عاجز
 اے مکین اپنے وچہ مکان آیا

(27)

کیسی سوئی سہاونی گھڑی سی اوہ
 جدوں رب دا خاص حبیب ﷺ آیا
 اُتے الف دے میم دا پا برقعہ
 نوری کتاب دا نوری خطیب آیا
 عزئی لات منات سب ہوئے موہندے
 کفر مرض دا خاص طبیب آیا
 پردھو کلمہ تے پھرو آزاد کھلے
 جگان عاجزا ساڈے نصیب آیا

(28)

اجڑ چار دا سی راکھا امتاں دا
 سوئی ہتھ یسین دی پھڑی ہوئی اے
 سکے باغ قلوب تے رحمت دا پیا پانی
 کھیتی آس امید دی ہری ہوئی اے
 جہاں نوں در حضور ﷺ توں ملے دھکے
 قسمت اوہناں دی ازل توں سڑی ہوئی اے
 اوہناں منگنا کسے توں کی عاجز
 جھولی آقا ﷺ نے جہاں دی بھری ہوئی اے

(29)

صدقہ نبی ﷺ وا رب توں منگدا رہو
 وچہ اس دے تیری نجات ہووے
 قدم چمدا رہو غوثاں ولیاں دے
 خدمت گار تیری کائنات ہووے
 ہر دن تیرے لئی عید ہووے
 ہر رات تیری شبرات ہووے
 درود حضور ﷺ تے عاجزا جہڑا رہوے پڑھدا
 راضی اوں تے رب دی ذات ہووے

(30)

کملی والے ﷺ دی شان توں جاں صدقے
 کیڈے کرم تے کرم کماوندے پے
 کدی نال اشارے دے چن توڑن
 کلمہ کنکراں تائیں پڑھاوندے پے
 کدی غارِ حرا دے وچہ جا کے
 رو رو کے اُمت بخشاوندے پے
 عاجز جے گنہگاراں نوں رب دی سونہہ
 پھڑ پھڑ نال سینے آقا ﷺ لاؤندے پے

(31)

جہاں نقشہ فردوس دا ویکھنا ایں
 کملی والے سلی علیہ السلام دا اوہ دربار ویکھن
 اک طرف صدیق رضی اللہ عنہ دا صدق ویکھن
 دوجی طرف فاروق رضی اللہ عنہ دا پیار ویکھن
 ذوالنورین رضی اللہ عنہ دا سلم و حیا ویکھن
 علی رضی اللہ عنہ غازیوں دے تاجدار ویکھن
 جہاں جنتی عاجزا ویکھنے نے
 میرے مصطفیٰ سلی علیہ السلام دے چارے یار ویکھن

(32)

اپنے جہیا توں آکھیں رسول سلی علیہ السلام تا میں
 تینوں ظالماں عقل شعور نہیں
 علم نبی سلی علیہ السلام دا منکر تے اک پاسے
 توں تے آکھنا ایں نبی سلی علیہ السلام نوں نور نہیں
 علم غیب نہ جانے تے نبی سلی علیہ السلام ہووے
 میرے خالق دا اے دستور نہیں
 منکر نبی سلی علیہ السلام دے علم دا عاجزا جائے جنت
 میرے مولا نوں ایہہ منظور نہیں

(33)

بندہ رب دا ہو کے پھریں باغی
تیرے تے وچہ حیوان دے فرق کی اے
جسدا پڑھیں کلمہ اوہنوں کہویں مردہ
تیرے تے وچہ ہامان دے فرق کی اے
سمجھے نبی ﷺ نون جہڑا بھی مثل اپنی
اُہدے تے وچہ بے ایمان دے فرق کی اے
جھکنا نبی ﷺ دے اگے عاجزا جو شرک سمجھے
اُہدے تے وچہ شیطان دے فرق کی اے

(34)

اُچے بخت تے لیکھ بلند اُسدے
ملے مصطفیٰ ﷺ میری سرکار جس نون
ابو بکر رضی اللہ عنہ حدیث فرما رہے سن
کیجا رب نے نبی ﷺ دا یار جس نون
مو من جنت دا اوہ حقدار ہوسی
ملک دین گے حیدر کرار رضی اللہ عنہ جس نون
ملے حیدری رضی اللہ عنہ اوس نون ملک عاجز
ہوسی نال صدیق رضی اللہ عنہ دے پیار جس نون

(35)

اوس آقا ﷺ دی اسی آل اُمت یارو
 روندے رہ نے جہڑے وچہ غار جا کے
 مولا اُمت دی معاف خطا کردے
 دعاواں منگدا رہیا سوہنا مار کھا کے
 یاربی ہبالی اُمتی اُمتی کہن سرور
 سوہنا بھلیا نہیں عرش توں پار جا کے
 جے زب نوں ویکھن دا تینوں شوق عاجز
 کملی والے ﷺ دا ویکھ دربار جا کے

(36)

اکھ ہووے جے حضرت بلال رضی اللہ عنہ والی
 سامنے بیٹھے ہوئے سانوں حضور ﷺ دین
 ہووے صدق ایمان صدیق رضی اللہ عنہ ورگا
 سانوں آقا ﷺ رب دے نور دین
 جامی وانگ مدینے دے وچہ جائے
 ہر موڑ اُتے جلوے طور دین
 عاجز جے گنہگاراں نوں رب دی سونہ
 سینے لاوندے پے حضور ﷺ دین

(37)

جبل اُحد تے گئے حضور ﷺ اک دن
 ٹھنڈی ٹھنڈی پئی وگدی ہوا ہے سی
 اُحد کمبیا لرزیا وجد اندر
 رحمت جوش دے وچہ خدا ہے سی
 جبلا ٹھہر جا تینوں نہیں پتہ لگا
 اے فرمان عالی مصطفیٰ ﷺ ہے سی
 دو شہید تے اک عاجزا صدیق رضی اللہ عنہ سچا
 چوتھے آب محبوبِ خدا ﷺ ہے سی

(38)

ہمیشہ لئی کفار نال جنگ ہونا چاہی دا
 نبی ﷺ دیاں منکراں توں دل تنگ ہونا چاہی دا
 زندگی دے سفر وچ ولیاں دا سنگ ہونا چاہی دا
 آقا ﷺ دے غلاماں والا رنگ ہونا چاہی دا
 رب کولوں منگن داوی عاجزا کوئی ڈھنگ ہونا چاہی دا

(39)

میں جیکر ہوساں خاک مدینے دی
 تاں قدم حضور ﷺ دے چماں
 میرا جسم ہووے وانگ ابانیل چڑی دے
 تاں سبز گنبد دے دوالے گھماں

پنجاہ ہزار دا درجہ پاساں
 جے پڑھ ساں وچ مدینے اک جمعہ
 عاجز جان قربان اس آقا ﷺ توں
 جس دیاں عرش فرش وچہ پیاں دھماں
 (40)

اک لکھ تے کئی ہزار وچوں
 کوئی ہو یا نہ آقا ﷺ دی شان دا اے
 کوڑھے ول ہون مردے کرن زندہ
 ایس معجزے نوں جگ جاندا اے
 چن عرش دا فرش تے لے آؤنا
 اے کام محبوب رحمان ﷺ دا اے
 گونگے کرن گلاں پتھر پڑھن کلمہ
 اے فیض مدنی مہربان ﷺ دا اے
 نوری رہن کچھے آقا ﷺ جان اگے
 اے شان نہ کیسے انسان دا اے
 نبی ﷺ نور اے خلق عظیم والا
 شافع ہر مومن مسلمان دا اے
 مٹھا کھاریوں کھوہ ضرور ہندا
 سٹن قطرہ جے لب دھان دا اے
 نور رب دا نبی ﷺ نوں عاجزا مندا رہو
 اے فیصلہ میرے ایمان دا اے

(41)

چمبا موتیا پھل گلاب رویل سارے
 کملی والے دے پسینے توں وار دیواں
 عیدیاں شبراتاں تے خوشیاں دے چن سارے
 ربیع الاوّل دے مہینے توں وار دیواں
 جس تے ہو کے سوار مدینے ول جان حاجی
 میں جند اوس سفینے توں وار دیواں
 جے ملن خوشیاں آرام سکون عاجز
 حضرت بلال رضی اللہ عنہ دے سینے توں وار دیواں

(42)

میلاد نبی ﷺ دا عید مومنناں دی
 واما بنعمة ربك فحدث
 آیت وچہ قرآن دے پڑھی ہوئی اے
 ابو جہل کی نبی ﷺ دی قدر جانے
 بوئی جنہوں شیطان دی چڑھی ہوئی اے
 کدی ولیاں کول جان نوں شرک آکھیں
 کدی میلاد نبی ﷺ تے بدھی اڑی ہوئی اے
 ولی کرناں حضور ﷺ دے نور دیاں
 تیری جان کیوں عذاب نوں پھڑی ہوئی اے
 ولیاں رب دیاں دے آستانیاں تے
 لگی رحمتاں دی عاجزا جھڑی ہوئی اے

(43)

سب توں سوہناتے وکھرا شان لے کے ،
 آئے دنیا تے نبی کریم اتھے
 رب دی شان دا پتہ تے تہ لگا
 جدوں الف دا برقع پا کے آیا میم اتھے
 سرتے ہتھ پتیمیاں دے رکھے باپ وانگوں
 چلائی شفقت دی سوہنے سکیم اتھے
 گنہ گاراں دے جاگ پئے بھاگ عاجز
 آیا سوہنا نبی رؤف رحیم اتھے

(44)

چڑھیا ربیع الاول دا مہینہ تے چن سوہنا
 کروتیا ریاں عید میلاد منان دیاں
 دیو مبارکاں تے ملو گلے لگ کے
 ہوئیاں آمدان عربی مہربان دیاں
 عیدیاں شبراتاں تے خوشیاں دے چن سارے
 ریاں نہیں کر سکدے ایس دی شان دیاں
 ہسے دے جگ حضور دے عاجز ناں صدقے
 ڈیکاں نکلن لعین شیطان دیاں

(45)

رب نے خوشیاں کر کے عرش اتے
 شان اپنے محبوب دا دسیا اے
 جدوں آقا تشریف لیائے فرش اتے
 مینہ رحمت تے کرم دا دسیا اے
 ماری نور حضور دے چمک آکے
 اندھیرا کفر تے شرک ظلمات دا نسیا اے
 ہر پاسے خوشیاں عاجزا نظر آیاں
 سماں موسم بہار دا ہسیا اے

(46)

اگ لگ گئی مشرکاں ساریاں نوں
 رونا پیا شیطان دے ساتھیاں نوں
 کملی والے محبوب خدا آکے
 بخشیاں آزادیاں ہرنیاں پھاتھیاں نوں
 نعرہ رسالت دی آواز بلند ہوئی
 ہوش آگئی مستیاں ہاتھیاں نوں
 جہاں جہاں تے رحمت کرم دا عاجزا پیا پانی
 پھل لگ گئے سکیاں لاٹھیاں نوں

(47)

اوسدے نال کوئی پھل نہیں رل سکدا
 جہڑا مدینے دی گلی دا خار ہووے
 اچا نال تے بخت بلند اوسدا
 جسدا نال حضور ﷺ دے پیار ہووے
 جہڑا نبی ﷺ توں اپنی جان وارے
 اوہ لچپال صدیق رضی اللہ عنہ غارِ یار ہووے
 دوزخ اوسنوں عاجزا ساڑدا نہیں
 جہڑا نبی ﷺ دے یاراں دا یار ہووے

(48)

سدا ولیاں دے آستانیاں تے
 برسن رحمتاں رب غفور دیاں
 ریس ایہناں دی نہیں کوئیء کر سکدا
 ایہہ ہین کرناں حضور دے نور دیاں
 چڑھ کے سولی تے عین الحق بولے
 ایہہ طاقتاں شاہ منصور دیاں
 بھٹن بوٹیاں سورج دے نال عاجز
 ولی دین خبراں بڑی دور دیاں

(49)

انج بہہ کے ممبر تے پڑھن قرآن قاری
 چڑھ کے نیزے تے سنائیے تے پتہ لگدا اے
 گلاں نال تے ہر کوئی لائی پھر دا اے
 لا کے توڑ نبھائیے تے پتہ لگدا اے
 چک کے مشک عباس علم دار وانگوں
 اپنے بازو کٹائیے تے پتہ لگدا اے
 شہنشاہ حسین شبیر دے وانگ عاجز
 کر کے صبر دکھائیے تے پتہ لگدا اے

(50)

جے الف اللہ نوں ملن دا شوق تینوں
 وسیلہ م ح م د صلی اللہ علیہ وسلم دا پا لیا کر
 بنے مشکل جے کسے میدان اندر
 یا محمد یا محمد دا ورد پکا لیا کر
 راضی رب نوں کرن دا ڈھنگ دساں
 کملی والے دا میلاد منا لیا کر
 جنت الفردوس دا پچھ کے راہ عاجز
 مدینے پاک ول رخ پرتا لیا کر
 در آقا دا کعبہ قدسیاں دا

سب سے اُس کے دل جھکا لیا کر
 پڑھ پڑھ کے درود حضور اُتے
 مقصد اپنے دل . دا پا لیا کر
 نبی دے غلاماں دے غلاماں وچہ لکھدے نام مولا
 دعا واسطے ہتھ اٹھا لیا کر
 ڈیکاں کھلن لعین شیطان دیاں

(51)

دور بین امین قرآن نون رکھ اگے
 سنی کرن سیراں بڑی دور دیاں
 جہاں دیاں عینکاں دے شیشے ہین کالے
 اوہ نہیں ویکھ سکدے کرناں نور دیاں
 رس ملائی دے ذائقیاں توں ودھ کے
 لڑتاں ہین مدینے دی دھوڑ دیاں
 سواد اوہناں نون ایہہ نصیب ہندا
 غلامیاں کیتیاں جہاں حضور دیاں
 ٹھنڈک مشک کدے نہیں چھپ سکدی
 ڈبیاں بند ہون بھاویں مشک کافور دیاں
 کیڑا گند دا عطر دی کی قدر جانے
 جس سونگھیا گتھلیاں گند گروں دیاں

قدر پھلاں دا بھنور تے بلبلان نوں
 رساں چوسیاں جہاں انگور دیاں
 بلبل گل تے عاجز پہنچ دی اے
 چوہباں جھل کے خار تے تھور دیاں
 (52)

روز ازل توں لے کے ابد تیکر
 نہیں کوئی مٹی خلق عظیم دی گو سکدا
 اپنے دشمنان تھلے وچھائے چادر
 حوصلہ کسے دا نہیں کھلو سکدا
 پتھر مارن والیاں نوں ہس کے لائے سینے
 غاراں وچہ جا کے نہیں کوئی رو سکدا
 لنگ کے سدہ توں عاجزا جائے اگے
 ایہو جہیا کوئی بشر نہیں ہو سکدا
 (53)

میں کیوں نہ مدینے دے گیت گاواں
 میرا دین ایمان تے جان اوتھے
 جتھے نوری سلامیاں کرن نت آکے
 بنیا ہویا جبرائیل در بان اوتھے
 خالی کسے سوالی نوں موڑ دے نہیں
 ایسا سوہنا سخی مہربان اوتھے

جو کچھ منگیے اوس در توں مل جاندا
 کھلی ہوئی اے فیضاں دی کان اوتھے
 صدقہ نبی دا ولی پے تاج ولایت مانن
 کل نبیاں دا اے سلطان اوتھے
 دیکھے عاجز مدینے دیاں وچہ گلایاں
 بھیک منگدے پے شاہِ جہان اوتھے

(54)

ٹانگے والا کراچی نہیں کھڑ سکدا
 بہہ کے ٹانگے تے ٹیشن تے جاتے سہی
 بندر گاہ سمندر دی فیر دیکھیں
 پہلے ریل دی ٹکٹ کٹا تے سہی
 اللہ اللہ رہو کردا اللہ نہیں ملدا
 اپنے دل نوں ایہہ سمجھاتے سہی
 کھل جان گے ایہہ مخفی راز سارے
 کسے اللہ والے دے کول جاتے سہی
 جے کئی گئی نہ مشکل تے فیر آکھیں
 کملی والے دا میلاد مناتے سہی
 تیری میل کچیل ڈھپ کے سب دور ہووے
 دھوڑ جلوس دی وچہ زرا آتے سہی
 لنگر ولایاں دے وچہ عاجزا رب شفا رکھی
 دال روئی درویش دی کھاتے سہی

(55)

چن چڑھے تے ویکھدے لوک سارے
 لکھاں بدلیاں چھائیاں ہون بھاویں
 عشق حُسن کدے نہیں چھپ سکدا
 لیراں پاٹیاں گل پائیاں ہون بھاویں
 مشک ہنگ دی کدے نہیں لگ سکدی
 ڈبیاں بند صندوق چھپائیاں ہون بھاویں
 ملے پیار نہ عاجزا مان ورگا
 ماسیاں پھوپھیاں چاچیاں تائیاں ہون بھاویں

(56)

لے چل مدینے اک وار مولا
 کملی والے دا کر دیدار آواں
 جتھے تیرے محبوب دے قدم لگے
 پھر کے ویکھ میں گلی بازار آواں
 روضہ اقدس مقدس دے کول بہہ کے
 نال ادب دے عرض گزار آواں
 جیواں مراں حضور ﷺ دا نام لے کے
 کر کے عاجزا قول قرار آواں

(57)

بھاگاں والی مدینے دی جوہ سوتی
 میرے آقا دا ہے قیام جتھے
 کعبہ رب دا گھر ایہہ محبوب دا در
 پڑھیا جانداے درود و سلام جتھے
 نوری ناری خاکی آبی مخلوق ساری
 پئی جھکدی اے صبح شام جتھے
 دم مارن دی اوتھے نہ جاہ عاجز
 نبیا ہویا جبرائیل غلام جتھے

(58)

جے نہ نور حضور ﷺ ظہور ہندا
 اے مخلوق تے نہیں سی خدائی ہونی
 سورج دن نوں مار دا کیویں ڈلکاں
 نہیں سی چن دی تیز روشنائی ہونی
 جے نہ شافی المذنبین ہندے
 گہنگاراں دی نہیں سی رہائی ہونی
 جے نہ ہندی معراج دی رات عاجز
 نہیں سی عرش دی کدے صفائی ہونی

در پیر باہو دامل سبناں

در پیر باہو دامل سبناں

تیری ہو جائے مشکل حل سبناں

اوہ لاڈلہ نبی حقانی دا

اوہنو ملیا لقب سلطانی دا

اوہ طالب شاہ جیلانی دا

چل اوس دے فقیراں وچہ رل سبناں

تیری ہو جائے مشکل حل سبناں

تن من باہو دے رنگ وچہ رنگدا رہو

صدقہ نبی دی آل دا منگدا رہو

غیراں کولوں توں منگدا سنگدا رہو

تیری سروں بلا جائے تل سبناں

تیری ہو جائے مشکل حل سبناں

جدا نہ کوئی مرشد پیر ہووے

اوسدی زندگی تے بری اخیر ہووے

وچہ قبر دے لیرو لیر ہووے

لینی حشر نوں اُسدی کھل سبناں

تیری ہو جائے مشکل حل سبناں

جس سروری رنگ چڑھایا اے
 اوہ راستی مائی دا جایا اے
 میرے لُون لُون وچہ سمایا اے
 کیوں نہ کراں میں اوسدی گل بجاں
 در پاک باہو دا مل بجاں
 تیری ہو جائے مشکل حل بجاں

کامل پیر نظارہ رب دا اے
 جتھوں ہندا گزارہ سب دا اے
 بنا رہبر راہ نہ لبھدا اے
 رہو پھر دا بھاویں جل تھل بجاں
 تیری ہو جائے مشکل حل بجاں

باہو حامی کار فقیراں دا
 اُہدا پیر پیراں دیاں پیراں دا
 اوہ چاہو عاجزا پر تقصیراں دا
 اُہدا کوہ طور دے وانگ محل بجاں
 در پاک باہو دا مل بجاں
 تیری ہو جائے مشکل حل بجاں

شان اولیاء

غوث پاک دی لگے نہ مہر جس نوں
 ولیاں وچہ شمار نہیں ہو سکدا
 رکھے قدم اولیاں دے کندھیاں تے
 اگوں کوئی انکار نہیں ہو سکدا
 چھٹا پانی دا مارن جسوں پیر میراں
 اوہ کدے خوار نہیں ہو سکدا
 حاجت روا جو غوث نوں منے عاجز
 اوہ کدی بیمار نہیں ہو سکدا

(2)

بنے پیڑ تے ولی نوں یاد کریئے
 فوری مشکل دی ٹٹ زنجیر جاندی
 جہڑا آکھدا اے ولیاں دا فیض کوئی نہیں
 اہدے ایمان دی ہو اخیر جاندی
 در ولی توں چوروں قطب ہندے
 سدھی متھے دی ہو لکیر جاندی
 نگاہ مردِ کامل دی عاجز ہوئے جیکر
 قسم رب دی بدل تقدیر جاندی

(3)

جس نوں رب رسول ﷺ حرام کیتا
 کتا کدے ہلال نہیں ہو سکدا
 گورا رنگ بھانویں ابو جہل دا سی
 اوہ حبشی بلال نہیں ہو سکدا
 ٹکڑے غوث دی گلی دے کھان والا
 حشر تیک کنگال نہیں ہو سکدا
 درے غوث دا عاجزا جو منکر
 اوس نوں کدے جمال نہیں ہو سکدا
 رنگ کولن تے کاں دا اک یارو
 مگر اک آواز نہیں ہو سکدی
 ال بھاویں اڈاریاں لکھ مارے
 باز جہمی پرواز نہیں ہو سکدی
 جہڑا پیراں فقیراں نال بغض رکھے
 قبول اُہدی نیاز نہیں ہو سکدی
 منکر نبیاں تے ولیاں دا عاجزا ہووے جہڑا
 کچھے اوس دے نماز نہیں ہو سکدی

(5)

ولی کرناں حضور ﷺ دے نور دیاں
 جناں نال دیوا روشن جگ دا اے
 ایہہ کرامتاں طاقتاں ولی دیاں
 عصا مارن جتھے پانی وگدا اے
 لکھی واہ نگاہ وچہ ویکھ جا کے
 ڈکیا پہاڑ دیکے سہارا ہتھ دا اے
 وگے فیض دا بہر نگاہ وچہ عاجز
 میلہ تھاں تھاں سخی دا لگدا اے

(6)

نگاہ والیا نگاہ کرم کردے
 ہاں منگتا تیرے دربار دا میں
 دے مکھ تے لیندی اے کچھ میری
 تاں ایں مار آواز پکار دا میں
 جو کوئی منگے تے سخیاں دا کم دینا
 طلب گار حضور ﷺ دے دیدار دا میں
 لعلوں والیا عاجز نوں بوڑ چھیتی
 نت کر کھڑی بانہہ ہولار دا میں

(7)

تیری کوڑی دے مل دا میں سخی سرور
 سنیا وچہ زمانے دے لعل کوئی نہیں
 بوٹے ٹاہلیاں دے کالے کرن والا
 ایسا وچہ پنجاب دے ابدال کوئی نہیں
 داتا لکھاں دا لکھاں نوں فیض دیوے
 ایس توں ودھ کے ہور کمال کوئی نہیں
 نسب نامہ سرکار دا ویکھ عاجز
 ایس گھر ورگا ہور لچپال کوئی نہیں

(8)

رتا سخی دا سخی دے نام اُتے
 لوگ کدو کناں وسدا اے
 کئے سن ایہتوں سخی سرور
 شجرہ شریف سرکار دا وسدا اے
 جتھے جتھے ولی دے قدم لگن
 کفر شرک غرور اوٹھوں نسا اے
 ولی رب دا جے منگے دعا عاجز
 مینہ اوڑ دے دناں وچہ وسدا اے

(9)

رنگ چھپیا اے جیویں وچہ مہندی
 ولی چھپیا اے ایویں مزار اندر
 خاطر یار دی دکھ ہزار جھلے
 سوہنے یار دے یار نے غار اندر
 کملی والڑا چھپیا جاپدا اے
 ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دے پیار اندر
 مولا چھپیا عاجزا نظر آوے
 کمل پوش مدنی تاجدار ﷺ اندر

(10)

شکل شیر تے بلی دی اک ہندی
 پلا کدے وی شیر نہیں ہو سکدا
 سو سال رہوے گیدڑ وچہ شیراں
 شیراں وانگ دلیر نہیں ہو سکدا
 میرے مولا دی قلم انصاف لکھدی
 ایدے وچہ ہیر تے پھیر نہیں ہو سکدا
 منکر نبیاں تے ولیاں دا عاجز جائے جنت
 توبہ توبہ کدے ایڈا اندھیر نہیں ہو سکدا

شانِ صحابہ رضی اللہ عنہم

مولا علی جس دے چھے فرض پڑھدے
 اوہ صدیق نہ ہووے نہ کیلا ہووے
 آکھے نبی کریم ﷺ دے سب کجھ لٹا دیوے
 اوہ رفیق نہ ہووے تے کی ہووے
 روضے نبی ﷺ دے وچہ جو لیٹیا اے
 اوہ عتیق نہ ہووے تے کی ہووے
 عاجز جہڑا صدیق رضی اللہ عنہ نال بغض رکھے
 اوہ زندیق نہ ہووے تے کی ہووے
 جس نوں نبی نے رب توں منگیا اے
 اوہ مراد نہ ہووے تے کی ہووے
 سینے جس دے وچہ بغض فاروق دا اے
 اوہ برباد نہ ہووے تے کی ہووے
 جس دا عمر فاروق ہووے پیشوا عاجزا
 اوہ دلشاد نہ ہووے تے کی ہووے

رُبَاعِي شَانِ اصْحَابِہ

سُخّی صَاحِبِ حَیَا عِثْمَانِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ تَائِمِیْنَ
ذَوَالنُّورِیْنَ یَا نَبِیَّ ﷺ دِی جَانِ آ کَہَا
وَنڈے رَاہِ رَسُوْلِ ﷺ خَزَانِیَاں نُوں
کِیوں نَہِ اُوں نُوں سَخِیَاں دَا سُلْطَانِ آ کَہَا
دَرِ آ پِ دَا کَعْبَہِ قَدِسیَاں دَا
کِیوں نَہِ آ پِ نُوں جَامِعِ قُرْآنِ آ کَہَا
وِیْرِ نَبِیِّ ﷺ دَا شِیْرِ یَزْدَانَ حَیْدَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
کِیوں نَہِ اُسِ نُوں مِیْنِ مَشْکَلِ کَشَا آ کَہَا
کَرے مَشْکَلَاں حَلِ جِہَانِ دِیَاں
کِیوں نَہِ مَوْلَا نُوں حَاجَتِ رَوَا آ کَہَا
مَنْبِجِ فَقْرِ دَا مَرْکَزِ وِلَایَتَاں دَا
کِیوں نَہِ تَاجِدَارِ اَوْلِیَاءِ آ کَہَا
ضَرْبِ حَیْدَرِی تَہِیْسِ خَیْبَرِ تُوڑِ دِیوے
کِیوں نَہِ مِیْنِ اُوں نُوں عَاجِزَا پِیْشَوَا آ کَہَا

رباعی مدحِ غوثِ پاک رضی اللہ عنہ

دنیا دے انج میراں نوں
 جیویں تلی تے دانا رائی اے
 باراں سال دی ڈبی بیڑی
 بنے غوث میراں رضی اللہ عنہ لائی اے
 مردیاں نوں پھڑ زندہ کر دے
 اس وچہ شک نہ کائی اے
 ایتھے اوتھے دوہیں جہانیں
 عاجز غوث میراں رضی اللہ عنہ دی شاہی اے
 شہنشاہیاں نوں پیراں وچہ رول دیوے
 جس نوں غوث دے در دی گدائی مل گئی
 دنیا داراں نوں مال و متاع ملیا
 میرے پیر نوں بے پرواہی مل گئی
 ڈبے ہوئے بیڑے میراں تار دتے
 میرے غوث نوں مشکل کشائی مل گئی
 جہاں نوں عاجزا پیراں دا پیر ملیا
 قسمیں رب دی ساری خدائی مل گئی

(2)

غوث پاک رضی اللہ عنہ بغداد دے وچہ پیر میراں
 خالی کسے وی سائل نوں کہلدا نہیں
 میرا غوث رضی اللہ عنہ جس نوں در توں دے دھکا
 اوہنوں کوئی دروازہ وی جھلدا نہیں
 جہڑا غوث رضی اللہ عنہ دی گلی وچوں لنگھ جاوے
 دوزخ وچہ مرید اوہ جلدی نہیں
 عاجز مردیاں نوں غوث رضی اللہ عنہ کرے زندہ
 حکم پیراں دے پیر دا ٹلدا نہیں

(3)

حکم دتا جد غوثِ اعظم رضی اللہ عنہ
 سیس جھکائے ولیاں
 قدسی در تے کرن سلاماں
 رہن قطاراں کھلیاں
 ادبوں پھڑ پھڑ بوسے دیندے
 پیر میرے دیاں تلیاں
 عاجز جنت نوں شرماون پیاں
 غوث رضی اللہ عنہ پیا دیاں گلیاں
 کدی اوہ بوئے نہیں کملانڈے
 باہو رضی اللہ عنہ آپ جہاں نوں پالے
 اوہ پھل مول مرجھانڈے نہیں
 جہڑے کھڑن مزار دوالے
 اوہ عاجز دیوے کدی نہیں بچھدے
 باہو رضی اللہ عنہ پیر جہاں نوں بالے

شان صدیق رضی اللہ عنہ

کہیا قلم نوں سیس جھکا کے تے
 نال ادب دے رب دی شان لکھدے
 ختمِ رسل لکھیں میرے مصطفیٰ ﷺ نوں
 نالے آپ نوں نورِ رحمن لکھدے
 ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دا نام لکھ کے
 غارِ یار تے نبی ﷺ دی جان لکھدے
 جدوں جگ سارا دشمن مصطفیٰ ﷺ دا سی
 کیتی نبی ﷺ توں جان قربان لکھدے
 جسدی نہیں صحابہ رضی اللہ عنہم وچہ مثل کوئی
 ابوبکر رضی اللہ عنہ نوں اوہ انسان لکھدے
 مولا علی رضی اللہ عنہ جسدے پچھے فرض پڑھدے
 ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ سلطان لکھدے
 میرا مصطفیٰ ﷺ جس نوں رفیق آکھے
 نالے کہہ صدیق رضی اللہ عنہ قرآن لکھدے

پیندی مار پر ذرا ڈولدے نہیں
 پختہ آپ دا صدق ایمان لکھدے
 روخے وچہ اڈیکدے رہ سرور
 میرے مصطفیٰ ﷺ نون میزبان لکھدے
 کھلے در محبوب ﷺ دے جدی خاطر
 ابو بکر رضی اللہ عنہ نون اوہ مہمان لکھدے
 بن کے مومن صدیق نال بغض رکھن
 بیڑہ اوہناں دا وچہ طوفان لکھدے
 رکھن نال صدیق رضی اللہ عنہ دے بغض جہڑے
 نالے اوہناں نون مثل شیطان لکھدے
 میں تے در صدیق رضی اللہ عنہ دا ہاں منگتا
 میری عاجزی جان پہچان لکھدے

شان صدیق رضی اللہ عنہ

شان ودھ تیری موہنڈیاں تے چان والیا
 توڑ وچہ نال غار دے جان والیا
 ڈنگ اُتے ڈنگ مارے سپ کئی وار سی
 اُف تک نہ توں کیتی سینے نبی ﷺ دا پیار سی
 لقب عبداللہ توں صدیق رضی اللہ عنہ دا پان والیا
 ہر پاسے آقا ﷺ دے توں رہیا نال نال ایس
 سارے اصحابہ رضی اللہ عنہم وچوں تیرا ایہ کمال اے
 جند جان مال نبی ﷺ توں لٹان والیا
 انجے حق ہندا لاکے نبھان دا
 ایسے گلوں سوہنیاں زمانہ تینوں جان دا
 باپ عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا دے سدان والیا
 لکھ تے ہزار واری تینوں عاجز دا سلام ایس
 آقا تائیں کہہ دینا ساڈا ایہہ غلام ایس
 ایہہ عرض میری حضور تائیں پہنچان والیا

حق باہو رضی اللہ عنہ سرکار صاحب

کملی والے دا لاڈلا اے فقیر باہو رضی اللہ
 ڈیرا لا بیٹھا اے ضلع جھنگ دیوچہ
 ڈبیاں تار دا رڑ دیاں نوں لائے بنے
 جرات سروری اوس ملنگ دے وچہ
 اللہ ہو دے ساز نوں چھیڑ کے تے
 بولے راگ توحید انگ انگ دے وچہ
 نہ اڈے نہ عاجزا پے پھکا
 رنگیا رنگ جو باہو رضی اللہ دے رنگ وچہ

(2)

ولی پیر پنجاب دے ساریاں تھیں
 چن لئی میں تیری تصویر باہو رضی اللہ
 کرماں والیا پھول نہ عیب میرے
 میرا لوں لوں پُر تقصیر باہو رضی اللہ
 جس تے پیر فقیر دی نظر ہووے
 بدل جاندی اے اہدی تقدیر باہو رضی اللہ
 دن حشر دے کوک دا اٹھے عاجز
 میرا پیر باہو میرا پیر باہو رضی اللہ

ضمانت

لکھدا پڑھدا رہو نعت حضور ﷺ دی توں
 جے دل دی کھلی نہ کلی تے مینوں پھڑ لئیں
 مشکل کشا دا ورد زبان تے رکھ جاری
 جے مشکل نہ ٹلی تے مینوں پھڑ لئیں
 پکاندا کھاندا رہو پارہویں نال، اُلفت
 جے جگ تے گل نہ چلی تے مینوں پھڑ لئیں
 غوث پاک ﷺ دی مہر لگوا تے سئی
 جے بنیا نہ ولی تے مینوں پھڑ لئیں
 جھکدا رہو ولیاں دے آستانیاں تے
 جے نہ کھلی جنت دی گلی تے مینوں پھڑ لئیں
 اپنے جہیا حضور ﷺ نوں کہن والیاں دی
 جے مٹی نہ بلی تے مینوں پھڑ لئیں
 جس دے سینے وچہ بغض صدیق ﷺ دا اے
 جے اُہدی کوڈی گھٹے نہ رلی تے مینوں پھڑ لئیں
 اہل بیت دے وردی گدائی توں عاجزا رہو کردا
 جے تیرا ثبر نہ پلي تے مینوں پھڑ لئیں

رباعی شان ولایت

درِ ولیاں تے جھکنے آں جدوں جا کے
 ہو جاندی اے مشکل حل ساڈی
 اللہ غفور رحیم کریم مالک
 صدقے ایہناں دے سندا اے گل ساڈی
 صدقہ نبی محمد ﷺ دے نواسیاں دا
 سر توں جاندی بلا اے ٹل ساڈی
 ذکر ولیاں دا عاجزا اساں چھڈنا نہیں
 شمس وانگ بھاویں لہہ جائے کھل ساڈی
 روانگی برائے سخی سلطان باہو رحمۃ اللہ

(بطرز بیڑہ محمد ﷺ والا)

ستویں محرم آئی ٹر پیاں لاریاں
 حق باہو دے طالب چلے کر کے تیاریاں
 الا اللہ دا ذکر پکاندے
 ہو ہو دیاں ضرباں لاندے
 پنچھیاں وانگوں اڈ دے جاندے مار اڈاریاں
 ستویں محرم آئی ٹر پیاں لاریاں
 حق باہو رضی اللہ عنہ دے در تے چلے

جہاں دے بخت سولے
 اوہ کدے نہ رہندے ٹھلے
 جہاں نوں پیر باہو آوازاں نے ماریاں
 ستویں محرم آئی ٹرپیاں لاریاں
 ولیاں دے در تے جانا
 ہے اے حکم ربانا
 ولیاں دا لنگر کھانا
 شفا اے بیماریاں
 ستویں محرم آئی ٹرپیاں لاریاں
 جناں نے جنت جانا
 ولیاں دا پھڑ لو پہلے
 ہووے گی خوب تسلا
 رب دے حبیب نال لالو یاریاں
 حق باہو رضی اللہ عنہ دے طالب چلے
 کر کے تیاریاں
 محل باہو رضی اللہ عنہ دے چار چوہیرے
 ہندی اے بلے بلے
 کوئی کردے نے قرآن خوانی
 کوئی بیری دے بوٹے تھلے
 سخیا مراداں دیویں

بیٹھے وچھا کے پلے
 کنیاں نے خمریاں اگے
 چوگاں نے کھلا ریاں
 حق باہو دے طالب چلے کر کے تیاریاں
 مشری مخانے ٹکیاں
 اے پے خریدن تحفہ
 کوئی واہناں وچہ بیٹھے ہوئے
 سمجھ ایرانی صوفہ
 ولیاں دے در تے چھیتی
 ہندی اے قبول توبہ
 ہتھ بنھ کے کھلیاں تائیں سنگتاں اے ساریاں
 ستویں محرم آئی ٹرپیاں لاریاں
 ولیاں دے در توں عاجز
 پائے نے فیض ہزاراں
 روٹی دے سائل تائیں
 دیندے نے بخش قطاراں
 ڈبیاں ہوئیاں بیڑیاں یارو
 ولیاں نے تاریاں
 ستویں محرم آئی ٹر پیاں لاریاں

پیر باہو رحمۃ اللہ علیہ دوارہ

اتھے آوندے نے سوا لی ہندا لکھاں دا گزارہ
 شالا جگ جگ وسے باہو رحمۃ اللہ علیہ پیر دا دوارہ
 دیکھن آئے نے مسافر باہو بڑی بڑی دور دے
 تیرے محل دے منارے جلوے ہین طور دے
 رنگ قادری چڑھاوے نبی ﷺ پاک دا پیارا
 شالا جگ جگ وسے باہو رحمۃ اللہ علیہ پیر دا دوارہ
 مینوں جھلیا نہ کسے لکھاں دتیاں دہائیاں
 حق باہو رحمۃ اللہ علیہ سلطاناں تیراناں سن آئی آں
 مینوں خالی نہ ٹوریں میرا کوئی نہیں سہارا
 شالا جگ جگ وسے باہو رحمۃ اللہ علیہ پیر دا دوارہ
 کھولے فیض دے خزانے باہو ضلعے جھنگ دے
 شہنشاہ اسان ڈٹھے لکھاں ایتھوں منگدے
 خالی کسے نوں نہ موڑے راستی پاک دا دلارا
 شالا جگ جگ وسے باہو رحمۃ اللہ علیہ پیر دا دوارہ
 عاجز ساکن بن آیا باہو رحمۃ اللہ علیہ تیرے درتے
 توں سخی لچپالا میری جھولی بھر دے
 تیرا اسم گرامی جگ جاندا اے سارا

لجپال باہو رحمۃ اللہ علیہ

جیوے جیوے سیونی میرا مرشد لجپال
 دیوے منگیاں مراداں مائی راستی دا لال
 تن من میرے وچہ باہو رضی اللہ عنہ و سے
 میں جتول ویکھا مینوں ایہو ای دے
 بنا اسدے ڈٹھیاں میرا جینا محال
 جیوے جیوے سیونی میرا مرشد لجپال
 چور جے چوری کرن نوں آوے
 باہو رضی اللہ عنہ پھڑ کے قطب بناوے
 رحمت سائیں تائیں باہو رضی اللہ عنہ کیتا ابدال
 جیوے جیوے سیونی میرا مرشد لجپال
 جتھے جانی سائیں دا پلنگ ہے رنگلا
 اوہ شاء اللہ و سے حضوری بنگلہ
 میرا اسدے ول رہندا ہر ویلے خیال
 جیوے جیوے سیونی میرا مرشد لجپال
 لکھاں در تے آؤن سوالی
 اج تک مڑیا کوئی نہ خالی

باہو حمزہ اللہ پیر دا سہارا

ٹٹے دلاں نوں جوڑے باہو پیر دا سہارا
 فیض ماردا اے ٹھاٹھاں نہیں کوئی اس دا کنارہ
 محمد مجیب جیلانی حق باہو دی نشانی
 بیٹھا کھول کے خزانے ونڈے فیض سلطانی
 خالی کسے نوں نہ موڑے غوث پاک دا پیارا
 چور چوری کرن نوں آوے باہو قطب بناوے
 پھڑ کے سینے نال لاوے رنگ قادری چڑھاوے
 رحمت سائیں دا آکے اتھے چمکیا ستارہ
 ٹٹے دلاں نوں جوڑے باہو پیر دا سہارا
 حق باہو سلطاناں تیریاں اچیاں نے شانان
 واری دنیا اے ساری من دا گل زمانہ
 فیض ہر دم جاری ایہہ آکھے جگ سارا
 در ولیاں توں آکے پائے فیض ہزاراں
 آوے روٹی دا سائل دیندے بخش قطاراں
 در ولیاں توں ہووے پیا لکھا دا گزارہ

اللہ ہو دا ورد پکا لے فیض باہو کولوں پالے
 ایہہ گل نہیں اوں جھوٹی بھاویں آکے آزمالے
 تا ایں ملیا ایہہ عاجز آکے ایں دا دوارہ
 ٹٹے دلاں نوں جوڑے باہو پیر دا سہارا
 فیض ماردا اے ٹھاٹھاں نہیں کوئی ایں دا کنارہ

رمضان شریف دی فضیلت

جنت کھول کے دوزخ نوں بند کر کے
 لے کے رحمتاں ماہ رمضان آیا
 یاراں مہدیاں دا اے سردار بن کے
 ول مومناں ایہہ مہمان آیا
 بھر لو جھولیاں رحمت دے در کھلے
 اچا کرن ایہہ سانوں اعلان آیا
 جس کیتا نہیں ایسا احترام عاجز
 پھر دا ٹردا نظر اوہ شیطان آیا

(2)

کھودی خندق اصحابہ رمضان دے وچہ
اچا جہاں دا جگ تے شان آیا
تن سو تیرہ دا قافلہ رمضان شریف اندر
کر کے فتح بدر میدان آیا
لیلۃ القدر دی رات ہے وچہ اسدے
وچہ ایہدے پاک قرآن آیا
کملی والے توں عاجز جاں صدقے
جو ساڈی بخشش دا کر ساماں آیا

(3)

جوڑا نور دا پہن پوشاک سرور ﷺ
جدوں چڑھے براق دی زین اُتے
خوشی نال سی براق نوں وجد ہويا
رونق آ گئی اوس مسکین اُتے
حد ہو گئی ختم بلندیاں دی
عرش آ گیا فرش زمین اُتے
تے ہو گئیاں نبوتاں ختم عاجز
نبی ﷺ نور ختم المرسلین اُتے

شان محمد مجیب سلطان

دارودکھاں دا بن کے مجیب آ گیا
 کراں کی بیان میں ایس دی شان دا
 اے قسام ایں باہو دے فیضان دا
 حق باہو دے گنج ورتان دے لئی
 لیکے چہرہ نورانی منیب آ گیا
 ساڈی مرض دا خاص طبیب آ گیا
 نوری چشمہ آب حیات ہے ایہہ
 نالے ماہر نفسیات ہے ایہہ
 ایہہ فیض در فیض سلطان دا
 دراصل اے فیض حبیب آ گیا
 دارو دکھاں دا بن کے مجیب آ گیا
 فیض باہو دا ہر دم لٹاندا پیا
 جگ جھولیاں بھر ایتھوں جاندا پیا
 کیتا رب نے کرم رکھیا باہو بھرم
 دکھی دلاں دے جگاوں نصیب آ گیا
 دارو دکھاں دا بن کے مجیب آ گیا
 ایسدا جگ توں نرالا انوکھا ایہہ رنگ
 بادشاہ نالوں ودھ کے اسدے ملنگ
 او ولیاں دے رل جاندا اے سنگ
 ایہدے قدماں دے جہڑا قریب آ گیا
 دارو دکھاں دا بن کے مجیب آ گیا

دیکھن آیا جو عرس باہو پیر دا
 رخ بدل گیا اوسدی تقدیر دا
 حق باہو دی محفل دے وچ عاجزا ایہہ
 دوستو بن کے نقیب آ گیا
 حق باہو دی خاص نشانی ہے ایہہ
 منوں وسدا غلام جیلانی ہے ایہہ
 ایہہ شان تے شوکت میرے پیر دا
 میرے وہندیاں منظر عجیب آ گیا

(2)

بادشاہ کچہری وچہ مست رہندا
 شیر مست رہندا وچہ بلیاں دے
 پیر وچہ مریداں دے مست رہندا
 گرو مست رہندا وچہ چیلیاں دے
 بلبل باغ دے وچہ مست رہندی
 باغ مست ریندا وچہ کیلیاں دے
 تاجر مست رہندا کاروبار اندر
 بڈ حرام مست رہندا نال ویلیاں دے
 دانش مند پریا وچہ مست ریندا
 مورخ مست رہندا وچہ میلیاں دے
 ناگ بین تے عاجزا مست ہوندا
 آجڑی مست رہندا وچہ لیلیاں دے

شان مجیب سلطان

سوہنا پیر محیب سلطان دل کرے تکدا رہواں

رب اس دا ودھایا شان داں کرے تکدا رہواں

اس دی میں پہچان کراواں

ایہو جہے پتر واے جمدیاں ماواں

حق باہو دا اے فیضان دل کرے تکدا رہواں

ایہدی شان دنیا جانیں بیٹھا کھول کے فیض خزانے

اے بادشاہ ہے سخی سلطان

دل کرے تکدا رہواں

غلام جیلانی دا اے جایا چنوں ودھ کے روپ سوایا

زرا ویکھو نال دھیان دل کرے تکدا رہواں

کون ہووے اس دا ثانی اے حق باہودی خاص نشانی

اس دا تایا ہے حبیب سلطان

دل کرے تکدا رہواں

اے ہے چن اسی ہاں تارے

بیٹھے کل چوہیرہ سارے

گھڑی پل دے ہاں مہمان

دل کرے تکدا رہواں
 چوراں نوں اے قطب بناوے
 پکھیاں تائیں اے سینے لاوے
 مشکل سب دی کرے آسان
 دل کرے تکدا رہواں
 اے لقب لیا میں مر کے
 سدھو مینوں سلطانی کر کے
 اے میری جان پہچان دل کرے تکدا رہواں
 خدمت گزار ایہدے جو سارے
 مینوں ودھ کے جان توں پیارے
 ظفر، اعجاز، بشیر، سلمان دل کرے تکدا رہواں
 36 سالیں کرم کمایا خلیفہ عاجز نوں ایس بنایا
 میرا پھیر بڑا مہربان دے کرے تکدا رہواں

عامر چیمہ شہید رحمۃ اللہ علیہ

پاکستان پنجاب دی وچہ دھرتی
 پنڈ ساروکی وچہ تحریر آیا
 پڑھ کے علم غازی علم دین دے درس وچوں
 طالب علم عامر رحمۃ اللہ علیہ روشن ضمیر آیا
 اُس نوں ہر میدان وچہ فتح ہندی
 جسدی مدد لئی پیر شبیر رضی اللہ عنہ آیا
 شہیداں غازیاں دے قافلے وچہ عاجز
 چھال مار کے عامر رحمۃ اللہ علیہ نذیر آیا

(2)

جرمن وچہ گستاخ رسول صلی اللہ علیہ وسلم دے لئی
 عامر رحمۃ اللہ علیہ چیمہ بن کے شمشیر آیا
 تیز دھارتے چمکدار بن کے
 بے دینا لئی مثلِ نوک تیر آیا
 گیا چیر دا حسد دے سینیاں نوں
 کفر شرک دی کٹ زنجیر آیا
 جرأت کیتی سو خر دے دا بگ عاجز
 غازی علم رحمۃ اللہ علیہ دین ۶۰ بن تصویر آیا

(3)

لکھ مبارکان اور ماں تے باپ تائیں
 بدل جہاں دی عامر رضی اللہ عنہ تقدیر آیا
 حضرت زینب رضی اللہ عنہا دی صف وچہ کھڑی ہوسی
 شہید جس بہن دا ہو کے ویر آیا
 مسلماناں نوں دے کے سبق عامر رضی اللہ عنہ
 اپنی زندگی دی کر کے اخیر آیا
 گل وچہ عامر رضی اللہ عنہ دے پھٹاں دا ہار ہاجز
 لعناں لین لئی شاکر منیر آیا

(4)

اپنی آئی نال مردے پین سارے
 راہ رب دے مردا کوئی کوئی اے
 خنجر تیر تلوار چمکدے ویکھ کھیں
 سر بجدے وچہ تردا کوئی کوئی اے
 سر جائے پر حق نہ جائے ہتھوں
 سودا ایہو جہیا کردا کوئی کوئی اے
 سوکھی نہیں شہیداں دی عاجزا ریس کرنی
 جام ایس بحر وچوں بھردا کوئی کوئی اے

(5)

انظار شہیراں دا عرش کردا
 لوک رووان سارے تے شہید ہسدے نہیں
 پھل مہکدے ایہناں دی قبر اُتے
 مینہ رحمت تے کرم نوے وسدے نہیں
 سر تلی تے رکھ کے جان دی لا بازی
 رستہ غلامی رسول ﷺ دا وسدے نہیں
 ایہہ موت نوں ہس کے عاجزا لان سینے
 جہڑی موت کولوں اوک نسدے نہیں

(6)

تیری عظمت نوں لکھ سلام عام ﷺ
 کڈا رب ودھایا اے شان تیرا
 مسلمان جوان دلیر عام ﷺ
 چرچا کرے پیا سارا جہان تیرا
 تیری عظمت تے ناز ہے عرشیاں نوں
 مسلماناں نوں فخر گمان تیرا
 گستاخ رسول نوں کیتا ای قتل عام ﷺ
 سر عاجز دے ہے احسان تیرا

(7)

ولی اللہ دا اُس نوں لقب ملدا
 اللہ نال جس دی گل بات ہووے
 درجہ اوس نوں ملے شہیدیاں دا
 راضی جس تے رب دی ذات ہووے
 ولی شہید مزاراں وچہ ہین زندہ
 تاں ایں فیض جاری دن رات ہووے
 اوس نوں مردہ نہ عاجزا کدے آکھیں
 قبر جس دی سدا حیات ہووے
 2006-5-4 دیوچہ ہو یارب دامر د شیر شہید عامر
 جند جان جوانی رب دے راہ دے کے
 توں لئی اے جنت خرید عامر
 مرحبا پے کہن رضوان حوراں
 شہید کہن تینوں خوش آمدید عامر
 رب رسول دے دفتروں مہر لگی
 پکی ہو گئی تیری رسید عامر
 زندہ باد اے تیرا ایہہ کارنامہ
 غلامی کیتی آ وانگ ولید عامر
 گستاخ رسول بے دین نوں قتل کر کے

پا لئی اے توں رب دی دید عامر
 رب کرے قبول دعا میری
 ہر دن ہووے تیرا عید عامر
 رہے گا چمکدا عاجزا جگ اُتے
 تیری شان دا اے خورشید عامر

(8)

کر کے عامر شہید توں دکھایا اے ایسا کام
 تیرا لکھ دتا رب نے شہیداں وچہ نام
 2006 - 5 - 4 مئی دے مہینے وچہ
 ماری توں برچھی بے دین دے سینے وچہ
 تیری جرأت بہادری دا چرچا اے عام
 کر کے عامر شہید تو دکھایا اے ایسا کام
 والدہ ثریا تیری والد محمد نذیر اے
 غازی علم دین دی توں بنی تصویر اے
 جگ سارا کرے تیری قبر نوں سلام
 کر کے عامر شہید توں آیا ایسا کام
 حق اُتے مرجانا مسلمان دا ایہہ اصول اے
 غلامی رسول وچہ موت دی قبول اے
 بار بار دے سانوں رب دا کلام

کر کے عامر شہید توں دکھایا ایسا کام
 وار توں جند عاجز نبی دے غلاماں توں
 کربلا شہیدِ اعظم پاک اماں توں
 نبی دے غلاماں اُتے رب دا انعام
 تیرا لکھ دتا رب نے شہیداں وچہ نام
 کر کے عامر شہید توں دکھایا ایسا کام

لنگر یارھویں دا

لنگر یارھویں دا پیڑیا کھاتے سہی
 جے تینوں وجیا تیرتے فیر آکھیں
 لنگر ولیاں دے وچہ رب شفا رکھی
 جے لڑی حلوہ کھیرتے فیر آکھیں
 ہتھ پیر رہو چمدا اللہ والیاں دے
 جے نہ بدلی تقدیرتے فیر آکھیں
 درود و سلام حضور ﷺ تے عاجزا رہو پڑھدا
 جے پچھیا منکر نکیرتے فیر آکھیں

چوٹھے پیر

اسی بھنگیاں پیراں دے نہیں قائل
 سوٹا چرس دا لائے تے پیر کوئی نہیں
 میرے نبی دے یاراں نوں چھڈ کے تے
 رستہ دوجا دکھاوے تے پیر کوئی نہیں
 روزے حج نماز نوں ہضم کر کے
 ایویں ٹل کھڑکائے تے پیر کوئی نہیں
 نالے سخی حسین نوں کہہ باغی
 پینگاں شمر نال پائے تے پیر کوئی نہیں
 چولا مکر فریب دا پہن کے تے
 سانوں واعظاں سنائے تے پیر کوئی نہیں
 غوث پاک دے رستے نوں چھڈ کے تے
 پاسے دوسرے نوں جائے تے پیر کوئی نہیں
 گھر وچ جا کے بی بیاں نوں بیعت کرے
 مڑ کے آپے کھسکائے تے پیر کوئی نہیں
 بن کے پیر متولی مزار اُتے

بلا کے پند نچائے تے پیر کوئی نہیں
 ہتھوں شرع شریف نون چھڈ کے تے
 ایویں پٹے پٹائے تے پیر کوئی نہیں
 خداں دین دیاں عاجزا جہڑا توڑا دا اے
 بھاویں عرشاں توں آوے تے پیر کوئی نہیں

خشک مُلاں نوں سمجھانا ساڈا کم اے

ٹھیکیدارا توحید دیا سُن توں گل میری
 کاہنوں جان تے ظلم کمائی جانا ایں
 چھڈ کے نعرہ رسالت دا خشک مُلاں
 سکے نعرے توحید دے لائی جانا ایں
 اسی یارہویں دیویئے تے شرک آکھیں
 جے کر پکی ہوئی ملے تے کھائی جانا ایں
 پڑھ کے فتویٰ افتاد رشیدیہ توں
 کالے کاواں نوں کیوں تو کھائی جانا ایں
 تیرا نال حلال نہیں پیٹ بھریا
 کھاویں بجو تے عابد کہلائی جانا ایں

حلوہ پوڑیاں اہل ہنود دیاں کھا کے تے
 اپنے پیٹ دی اگ بجھائی جانا ایں
 رب اپنے نبی نون نور آکھے
 فتوے خاکی دے جوڑ جڑائی جانا ایں
 علم غیب ہے ثابت قرآن وچوں
 کڈھ کے دسیئے تے سر ہلائی جانا ایں
 آکھیں رب امداد شفا دیندا
 پڑھ پڑھ آنتاں شور مچائی جانا ایں
 پتر پوی بیمار تے چھڈ رب نون
 گولیاں ٹیکے ایویں لگوائی جانا ایں
 جدوں پڑھیے درود حضور اُتے
 بوچی وٹ کے منہ سجائی جانا ایں
 نالے وچ نماز کھلوکے تے
 لتاں چوڑیاں کر اکڑائی جانا ایں
 توں تے نبی نون مُردیا کہیں مردہ
 سارے ولیاں نون مار مکائی جانا ایں
 آکھے عاجز دے لگ کے ظالماں کر توبہ
 کاہنوں دوزخ دی ٹکٹ کٹائی جانا ایں

منقبت سیفی صاحب

بطرز: (ڈھول میرا گھر پکھی دی لوڑ)

جیوے جیوے سیونی میرا سیفی لچپال
 جسدا چہرہ نورانی جھلی جاوے نہ جھال
 تن من میرے وچہ سیفی وے
 میں جتول ویکھا مینوں ایہو ای دے
 بنا اس دے ڈٹھیاں میرا جینا محال
 جیوے جیوے سیونی میرا سیفی لچپال
 سرتے پھبدی پئی دستار
 اکھیاں دے وچہ کجرے دی دھار
 مارے چمکاں سیونی داڑھی کالی تے لال
 جیوے جیوے سیونی میرا سیفی لچپال
 ہو ہو دیاں جدوں ضرباں لاندے
 اوتھے دیکھے کئی دھالاں پاندے
 مچھلی وانگوں تڑپن اوتھے مائیاں دے لال
 جیوے جیوے سیونی میرا سیفی لچپال
 نفی اثبات دا سبق سکھاوے
 جہڑا کول سیفی دے جاوے
 ایسی ضرب لگاوے دل تے کرچھڈا اے کمال
 جیوے جیوے سیونی میرا سیفی لچپال

سیفیاں نال توں لا لے یاری
 گیت گائے تیرے دنیا ساری
 دھماں سیفی دیاں پیاں وچہ جنوب شمال
 جیوے جیوے سیونی میرا سیفی لہچپال
 بدل راوی ریحان کیفیت جاندی
 لوہیا سکھ بن جائے چاندی
 الا اللہ دی سان تے لا کے
 لاہوے دل دا جنگال
 جیوے جیوے سیونی میرا سیفی لہچپال
 در ولیاں دے دیکھ توں بہہ کے
 ایہہ دین خیرات حضوروں لے کے
 بوہے ولیاں دے عاجز رہو توں کردا سوال
 جیوے جیوے سیونی میرا سیفی لہچپال
 (2)

دیکھ راوی ریان دے وچہ جا کے
 پتھر دلاں نوں موم بنائے سیفی
 بھل اپنے آپ دی ہوش جاندی
 جدوں اکھ نال اکھ ملائے سیفی
 ذکر اللہ دے نال دھوکے صاف کردا
 دل شیشے دے وانگ چمکائے سیفی

اوسنوں قبر وچہ عاجزا خوف کاہدا
 جس تے مہر محمدی لائے سیفی
 پھڑک پھڑک پروانے پے پراں ڈگن
 شمع عشق دی جدوں جگائے سیفی
 ہو جائے وجود وچہ وجد طاری
 ہتھ قلب تے جدوں لگائے سیفی
 ایسا کشف قلوب اوس دے دست اندر
 بنا کرد دے پیا۔ تڑپائے سیفی
 بھٹھی نفی اثبات دی عاجزا چاہڑ کے تے
 سروری قادری رنگ چڑھائے سیفی
 (3)

مٹھے سُخن زبان دے بھرے شیریں
 پیا دلاں دے وچہ سمائے سیفی
 رمزاں معدیاں وچوں خوشبو آوے
 گل نال تفسیر سمجھائے سیفی
 اٹھے ہوک مریداں دے سینیاں وچوں
 دست کرم نوں جدوں اٹھائے سیفی
 ٹھنڈ عاجزا پیندی اے وچہ سینے
 بول حق باہویشی اللہ دے جدوں سنائے سیفی

(4)

اک شجر تے وکھو وکھ شاخاں
 پھل رنگ برنگے نال کھڑے ہوئے نے
 نفی اثبات دا جناں نوں ملے پانی
 صحیح اوہ پروان تے چڑھے ہوئے نے
 ذکر اللہ دے نال پے جھوم دے نے
 مہک نال محمدی بھرے ہوئے نے
 لنگھ کے ویکھ اندر محمدی میخانیاں دے
 لے کے دست کٹولڑے کھڑے ہوئے نے
 اک وار جو عاجزا پی کے جائے ایتھوں
 نشے اوہنوں پریم دے چڑھے ہوئے نے

(5)

مجدد الف ثانی رب دے ہین جانی
 کاسے فیض نال ایہناں دے بھرے ہوئے نے
 قادری چشتی، نوشاہی تے نقشبندی
 سچے لعل توحید وچہ جڑے ہوئے نے
 جہاں جہاں تے غوث پاک رضی اللہ عنہ دی مہر لگی
 نامے دفتر ولایت تے چڑھے ہوئے نے
 جہڑا ایہناں دے فیض دا عاجزا نہیں قائل
 لیکھ اوس دے ازل توں سڑے ہوئے نے

نظارہ سیفی دا

آ جا مل لے توں آن کے دوارہ سیفی دا
 کر اللہ اللہ تے ویکھ لے نظارہ سیفی دا
 پیر محمدی حنفی سیفی چھڈا اے تھوڑ کوئی نہ
 رہندی کسے کولوں منگن دی لوڑ کوئی نہ
 اک واری جنوں مل گیا پنڈھارا سیفی دا
 کر اللہ اللہ تے ویکھ لے نظارہ سیفی دا
 پتھر دل سیفی کول جا کے موم ہندے نے
 اک اتھرونہ وگان والے زارزار اوتھے روندے نے
 پل وچہ بدلے کیفیت نوں اشارہ سیفی دا
 کر اللہ اللہ تے ویکھ لے نظارہ سیفی دا
 کھلا راوی ریان وچہ فیض دا خزانہ ایں
 میں نہیں اک کہندا، آکھدا اے زمانہ ایں
 اوتھے فیض والا چمکیا ستارہ سیفی دا
 کر اللہ اللہ تے ویکھ لے نظارہ سیفی دا
 سیفی دے دوارے اُتے فیض لکھاں پاندے نے
 ہسدے آون اوتھوں جہڑے روندے ایتھوں جاندے نیں
 اساں عاجزاں نوں کافی اے سہارا سیفی دا
 کر اللہ اللہ نے ویکھ لے نظارہ سیفی دا

منقبت عالم دین

ماراں کھا کے تے راہ توحید دے
 اے یا کوئی نبی ہووے یا ولی ہووے
 سر جائے تے حق اوہ نہیں جان دیندا
 جسدا نانا رسول ﷺ تے باپ علی رضی اللہ عنہ ہووے
 چڑھ کے نیزے تے جس قرآن پڑھیا
 اوہ سید حسین شبیر ابن علی رضی اللہ عنہ ہووے
 اُسدی دعا نوں کدے رب ٹالدا نہیں
 جہڑی گودی رسول ﷺ وچہ پئی ہووے
 اہل بیت دے در دا گدا عاجز
 غوث قطب ابدال تے ولی ہووے
 مسئلہ حق دا کرے بیان جہڑا
 اوہ عالم اور مثل ولی ہوئے
 خدمت دین دی قاضی عبدالعزیز بے لوث کیتی
 قبر اوس دی جنت دی گلی ہووے
 درس قرآن حدیث دا دے جہڑا
 اوس دی گل زمانے تے بھلی ہووے

عالم دین باعمل ساریاں دی
 جماعت در حضور تے کھلی ہووے
 غوث پاک رضی اللہ عنہ دے منکتیاں وچہ شامل
 حاجی مولوی اکبر علی ہووے
 سکھائے دین تے کھائے کمائی کر کے
 اوہ اُستاد بھی نسبتِ ولی ہووے
 وٹ کے وان تے رہے گزران کردے
 اگے کسے دے نہ کیتی تلی ہووے
 جم جم وے شاگرداں دا پنڈ سارا
 چکھی کسے توں لے کے نہ گڑدی ڈلی ہووے
 انج علم قرآن تقسیم حضرت شیخ امام دین کیتا
 اے گل چرچا گلی گلی ہووے
 قبر اینہاں دی مہکدی رہ عاجز
 جیویں کھلی ہوئی چمبے دی کلی ہووے

منقبت صحابہ کرام رضی اللہ عنہم

پہلے کلمہ رسول ادا جس پڑھیا

اوہنوں اوّل مسلمان نہ آکھاں تے کی آکھاں

جس کیتی تصدیق حضور دی اے

اوپدا صادق ایمان نہ آکھاں تے کی آکھاں

خاطر یار دی دُکھ ہزار جھلے

اے ابو بکر صدیق دی جان نہ آکھاں تے کی آکھاں

جسدی نہیں صحابہ وچہ مثل کوئی

اوہنوں اعلیٰ انسان نہ آکھاں تے کی آکھاں

کفار مکہ نوں جس للکاریا اے

اوہنوں حضوری پہلوان نہ آکھاں تے کی آکھاں

پہلی اذان وچہ کعبے دے جس آکھی

اوہنوں مؤذن سلطان نہ آکھاں تے کی آکھاں

جدیاں تاریاں نالوں ودھ چمکدیاں نیکیاں نے

اوہنوں نور ایمان نہ آکھاں تے کی آکھاں

جس نوں نبی نے منگیا عاجز ارب کولوں

اے عمر فاروق دی شان نہ آکھاں تے کی آکھاں

جس خرید لئی جنت حضور کولوں

اوہنوں جنتیاں داسلطان نہ آکھاں تے کی آکھاں

لکھ ملائکہ ہن پے جدی حیا کردے

اوہنوں جامع قرآن نہ آکھاں تے کی آکھاں

جنوں نبی دو نور عطا کیتے

اوہنوں ذوالنورین عثمان نہ آکھاں تے کی آکھاں

جہڑا داما درسول نال عاجزا بغض رکھے

اوہنوں بے ایمان نہ آکھاں تے کی آکھاں

لخت جگر رسول دی ہے گھر جسدے

اوہنوں علی مرتضیٰ رضی اللہ عنہ نہ آکھاں تے کی آکھاں

جدا نام لیاں جاندی اے ٹل مشکل

اوہنوں مشکل کشا نہ آکھاں تے کی آکھاں

ضرب حیدری تھیں خیبر توڑ دیوے

اوہنوں شیر خدا نہ آکھاں تے کی آکھاں

اوس منبع ولایت نوں عاجزا میں

پیشوا نہ آکھاں تے کی آکھاں

منقبت دادا مرشد سیفیاں دا

سوہنا پیر سیف الرحمن آؤ ویکھن چلے
 کرائے رب دی اوہ پہچان آؤ ویکھن چلے
 مُرشد وے کس کھجوری مشکل درد نہ رہ مجبوری
 مُرشد کامل رب دی شان آؤ ویکھن چلے
 پگ چادر قمیض لباس ہے سادہ
 سیفیاں دا اوہ مُرشد دادا
 اہدی چمک وچہ راوی ریحان آؤ ویکھن چلے
 مُرشد سبق توحید پڑھاوے
 دل تے مہر محمدی ﷺ لاوے
 ہو جاوے رد شیطان آؤ ویکھن چلے
 میاں محمد حنفی سیفی رکن طبعیت اکو جیسی
 ذکر اللہ دے وچہ دھیان آؤ ویکھن چلے
 مرن توں پہلے جے مرے
 تاں دیس فقیر دے جا کے پہے
 حق باہو رضی اللہ عنہ دا اے فرمان آؤ ویکھن چلے
 عاجزا ولیاں دا توں پھڑ لے پلہ
 کردا رہو توں اللہ اللہ
 ذکر ولیاں دا وچہ قرآن آؤ ویکھن چلے

آستانہ باہودا

آستانہ تیرا رہوے آباد باہو

حق باہو بے شک باہو

عارفاں دے بادشاہ سخی سلطان اس

اچا ہے شان تیرا جان دا جہان اس

میری ٹساں اگے ہے فریاد باہو

حق باہو بے شک باہو

در تیرے اُتے باہو آؤندیاں نے ٹولیاں

رنگا رنگ نے خلیفے تیرے رنگا رنگ بولیاں

رکھی سب دی اے ٹساں گل یاد باہو

حق باہو بے شک باہو

سفر تیرا باہو مینوں لگدا پیارا اے

محل تیرا میرے لئی جنتی نظارا اے

دیکھ دیکھ میرا ہووے دل شاد باہو

حق باہو بے شک باہو

رحمت سائیں اُتے تہاں کرم کمایا اے
 لاکے نال سینے رنگ قادری چڑھایا اے
 نام مولا میری کرو امداد باہو
 حق باہو بے شک باہو

شان کی بیان کراں محمد مجیب دا
 چن نالوں سوہنا چہرا فخر منیب دا
 ہا اللہ جگ جگ جیوے تیری اولاد باہو
 حق باہو بے شک باہو

عاجز بے کس درِ باہو دا سوالی اے
 جو بھی اس درتے آیا موڑیا نہ حالی اے
 پوری کرو میری آس تے مراد باہو
 آستانہ تیرا رہوے آباد باہو
 حق باہو بے شک باہو

مل در باہو رضی اللہ عنہ پیر دا

در پیر باہو رضی اللہ عنہ دا مل سجناں
 تیری ہووے مشکل حل سجناں
 اوہ لاڈلا نبی ﷺ حقانی دا
 اوہنوں ملیا لقب سلطانی دا
 اوہ طالب شاہ جیلانی رضی اللہ عنہ دا
 چل اوس دے فقیراں وچہ رل سجناں
 تن من باہو دے رنگ وچہ رنگدا رہو
 صدقہ آل نبی ﷺ دا منگدا رہو
 غیراں کولوں تون منگدا سنگدا رہو
 تیری سروں بلا جائے مل سجناں
 میرا سوہنا پیر غلام جیلانی این
 اوس دی اظہر منیب نشانی این
 حق باہو رضی اللہ عنہ دی ایہہ مہربانی این
 فیض اوس دا جاری ہر پل سجناں
 چل اوس دے فقیراں وچہ رل سجناں
 جسدا نا کوئی مرشد پیر ہووے
 اوس دی زندگی بُری اخیر ہووے

وچہ قبر دے لیر و لیر ہووے
 لہنی حشر نوں اوس دی کھل بجاں
 چل اوس دے فقیراں وچہ رل بجاں
 جس سروری رنگ چڑھایا اے
 اوہ راستی مائی دا جایا اے
 میرے لوں لوں وچہ سمایا اے
 کیوں نہ کراں میں اوس دی گل بجاں
 چل اوس دے فقیراں وچہ رل بجاں
 کامل پیر نظارہ رب دا اے
 جتھوں ہندا گزارہ سب دا اے
 بنا رہبر راہ نہ لبھدا اے
 بھاویں رہو پھردا جل تھل بجاں
 در پیر باہو رضی اللہ عنہ دا مل بجاں
 باہو رضی اللہ عنہ حامی کار فقیراں دا
 اہدا پیر پیراں دیاں پیراں دا
 اوہ چاہلو عاجزاں پر تقصیراں دا
 سانوں دسے کوہ طور وانگو اوسدا محل بجاں
 در پیر باہو رضی اللہ عنہ دا مل بجاں

سروری میخانہ

سانوں جنتاں توں ودھ کے باہو پیر دیاں گلیاں
 تھانواں بنیاں اوہ جنت لائیاں باہو جتھے تلیاں
 غوث پاک دا پیارا اوہ گنہگاراں دا سہارا
 جہدے در اُتے ہوندا سائیاں لکھاں دا گزارہ
 خوف خشر دا نہ کھاون جہڑیاں باہو سنگ رلیاں
 آیا سید سواہی آکھے جاناں نہیں میں خالی
 حق باہو سلطانا تیری شان ہے نرالی
 وٹ واہن وچہ ماری بنیاں سونے دیاں ڈلیاں
 مائی راستی دے لال کر چھڈی اے کمال
 رحمت سائیں تائیں پھڑ کے باہو کیتا ابدال
 ایس در اُتے سیاں تاہیوں ہتھ بنھ کھلیاں
 جاپے وحدت دا خزانہ باہو جی دا آستانہ
 کھلا ہو یا اے چھھاں دے کنڈھے سروری میخانہ
 جام وحدتاں دے پی پی لکھاں سیاں ایہتھوں پلپیاں

میری جان دی ایہہ جان میرا دین تے ایمان
 اوہدی منگتی میں لوکو جہڑا سخی سلطان
 نام باہو جی داسن کے لکھاں آفتاں نے ثلیاں
 نوری محل دے نظارے تک تک جھکدے ستارے
 ویکھ جلوے انوکھے جنت جاندی اے وارے
 ودھ پھلاں کولوں مہکن ایس باغ دیاں کلیاں
 میرا سخی اے کریم در پاک ایہہ عظیم
 نوری کردے نے آکے اینہاں تھانواں دی تعظیم
 پائے جس تھاں تے پھیرے غوثاں قطباں تے ولیاں
 سانوں جنتاں تو ودھ کے باہو پیر دیاں گلیاں

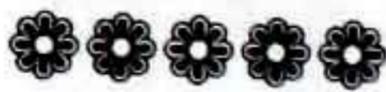
پورا کردا باہو رضی اللہ عنہ ہر اک دا سوال
 جیوے جیوے سیونی میرا مُرشد لچپال
 ہو ہو دیاں ضرباں لا کے
 ویکھ باہو رضی اللہ عنہ دے درتے جا کے
 تیری مشکل دیوے باہو رضی اللہ عنہ پل وچ ٹال
 جیوے جیوے سیونی میرا مُرشد لچپال
 در تیرے تے جھکے چوفیرہ
 قادری سروری شان ہے تیرا
 میں ویں تیرے درتے آواں پاندی تمہال
 جیوے جیوے سیونی میرا مُرشد لچپال
 عاجز ولیاں دا پھڑ لے پلا
 دل دی ہووے خوب تسلا
 چھٹیا تیر کمانوں موڑے
 اے ہے ولی دا کمال
 جیوے جیوے سیونی میرا مُرشد لچپال
 دیوے منگیاں مراداں مائی راستی دا لعل

میرا مرشد لہچپال ولی رب دا

میرا مرشد لہچپال سیو ولی رب دا
 در ولیاں تے طور دا نظارا لبھدا
 حق باہو رضی اللہ عنہ سلطاناں تینوں جاندا زمانہ
 تیرا شان ایں شاہانہ
 تینوں تاج ولایت والا پیا پھدا
 غوث پاک میراں بدل دیندے تقدیراں
 در ولیاں تے ہندیاں نے معاف تقصیراں
 ٹٹ جاندیاں زنجیراں حق باہو
 حق باہو جدوں نعرہ جدا
 در ولیاں تے آوندا اے زمانہ ٹر کے
 اج تک وی نہ گیا کوئی خالی مڑ کے
 در ولیاں تے ہندا اے گزارہ سب دا
 ولیاں دے در اُتے ہون آساں پوریاں
 رب نوں وی ملن دیاں ہون منظوریاں
 در ولیاں توں رب دا سب لگدا

میرا مُرشد لچپال سیو ولی رب دا
 حق باہو رضی اللہ عنہ دا عاجزا توں بن جا غلام
 رہو در ولیاں تے کردا سلام
 اللہ ہو حق باہو رضی اللہ عنہ ورد پکا لے صبح شام
 ر لکے سنگ ولیاں دے ودھ گیا شان سگ دا
 میرا مُرشد لچپال سیو ولی رب دا
 در ولیاں تے طور دا نظارا لبھدا

مدینہ پاک کی سیر

دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 سدا رہندی رحمتاں دی جتھے لہر بلے بلے
 پانی وانگوں سڑکاں تے چلدیاں کاراں
 کونجاں وانگوں آون پیاں بنھ کے قطاراں
 کوئی گزر جاوے اُتے کوئی سُرنگاں دے تھلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 دنیا دے شاہی محل، محل تے چو بارے

رنگا رنگ کوٹھیاں بنگلے سارے
 حرم نبوی ﷺ دے لٹریناں نالوں تھلے
 دیکھو میرے آقا دا شہر بلے بلے
 40 ہزار فٹ حرم شریف دا چوفیرہ
 گلوب دساں کی میں گن کے نہیں عقل کم کردا میرا
 لفٹ والی سیڑھی پئی ہر ویلے چلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 مصری رومی شامی جھکدے آن سلامی
 جبرائیل علیہ السلام اس در دی کردے پئے غلامی
 ولی غوث بیٹھے نے راہواں نوں ملے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 مکے رب دا جلال مدینے آمنہ دے لعل
 کھولے رحمت دے خزانے پیا کردا اے کمال
 دیوے منگیاں مراداں خالی کسے نوں نہ گھلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 دنیا دے شہراں نالوں سوہنا شہر اے مدینہ
 پھلاں نالوں ودھ میرے آقا ﷺ دا پسینہ

خوشبو توں مہکن فضاواں جد کھولے زلفاں دے چھلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 عشرہ پورے حرم پاک دے منارے
 اک توں اک ودھ لگدے پیارے
 گنبد دی ہریالی دی کون تاب جھلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 لائے اوتھے ڈیرے غوثاں قطباں تے ولیاں
 ہتھ بنھ جماعتاں نے در اُتے کھلیاں
 درود و سلاماں دی پئی دھار چلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 مدینے دیاں گلیاں جیوں چمپے دیاں کلیاں
 لائیاں جتھے میرے آقا ﷺ نازک تلیاں
 فردوس نالوں ودھ اول شہر دے محلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 باب جبرائیل علیہ السلام تعریفاں دے لائق
 کھلے جتھے رہندے نے حوراں ملائک
 جھکدے عرشاں دے تارے سبز گنبد دے ولے

دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 ریاض الجنۃ دا کرے نظارہ
 اوتھے ای کول روضہ سوئے دا پیارا
 ٹھنڈ پوے سینے نیر اکھیاں وچوں چلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 ماکان محمد ابا احد من رجالکم و
 لکن رسول اللہ و خاتم النبیین
 اہ آت سنہری جالی دے اُتلے پاسے لکھی
 گنہگار اکھاں دے نال میں ڈٹھی
 پڑھ کے سکون سی دل نوں آیا
 قادر مطلق توں ہیں خدایا
 ہر شے اُتے تیرا ہے سایہ
 بنا امر ربی ککھ وی نہ ہلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 سلام عرض کر عاجز کول روضے دے کھلو کے
 منگ لے دعاواں اج اتھے رو رو کے
 سوئے دے حارس پاہویں مارن تڑکھے

ویکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 ذرا اٹھ جنت بقیع دی سیر کریے
 جے چاہے میرا مولا اسی اتھے ہی مریے
 کوہ طور نالوں ودھ شانناں رکھدی اے عاجز
 جہڑی خاک میرے آقا دیاں قدماں دے تھلے
 ویکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 جمعہ پڑھ مدینے ہفتے مسجد قبا ول جائیے
 دو نفل پڑھیے تے درجہ عمرے دا پائیے
 نجدی کی جانن شان احمد ﷺ دا جھلے
 ویکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 چل ہن ذرا جبل احد ول جائیے
 مزار میر حمزہ رضی اللہ عنہ دی جا کے زیارت پائیے
 اوتھوں رُخ بدل قبلہ تائیں دے ولے
 ویکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 مسجد قبلہ تائیں نے کیا شان پائی
 منہ کر کے ول عکسی جماعت سوہنے نبی نے کرائی
 لے کے پیغام سی جبرائیل علیہ السلام آیا

آقا ﷺ چہرہ مبارک پھیرو مکہ مکرمہ دے دے ولے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 او تھوں تھوڑی دور اے سبج مساجد
 کھول کے دل دیاں اکھاں کر لے زیارت توں عاجز
 اتھے نبی ﷺ دے صحابہ بیٹھے وچھا کے مصلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 گلایاں موڑ مدینے دیاں وچہ پڑھیا جاوے قرآن
 قرات پئی ہووے سورہ الرحمن
 نس جاوے ابلیس او تھوں جھاڑ کے پلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 بئیر عثمان رضی اللہ عنہ دی میں مختصر دساں کہانی
 شہد نالوں مٹھا اوس کنویں دا پانی
 ہے ارشاد نبوی ﷺ میں جنت بیع کرنی
 جس نے قیمت ایس کنویں دی بھرنی
 کیتی ادا ساری ذوالنورین رضی اللہ عنہ اکلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 طیبہ بلڈنگ دے میں دیکھے نظارے

بلب بلن پانی وچہ پے چلدے فوارے
 میں تے انسان اوتھے دم فرشتہ نہ مارے
 نظراں جھکا کے اوتھوں جبرائیل علیہ السلام چلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 ذہبی دوکاناں ہین سونے دیاں کاناں
 اُتے بیٹھے ہوئے تاجر پہن لباس شاہانہ
 3 5 ریال گرام توں کرن آنہ نہ اُتھلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 بازار مدینہ وچہ ہر شے موجود
 سیب کیلے فروٹر میں کھا دے امرود
 فروٹ چاٹ کھادی نالے دہی بھلے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 اوتھوں ملدی شفا نہ رہندی اے رحمت
 کل ارض مدینہ رحمت ای رحمت
 اوہ ای منظر اے دیکھن بخت جتاں دے سولے
 دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
 روک قلم نوں عاجز ایتھے کر کے ختم کلام

منگ اجازت آقا ﷺ کولوں پڑھ صلوة و سلام
ہتھ رکھ کے دل دے اُتے ٹرپو پاکستان دے ولے
دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
مسجد بیر علی رضی اللہ عنہ تے آ کے بدھے اساں احرام
میں دساں وقت کہڑا سی نہ عصر نہ شام
بس وچہ جد آ کے بیٹھے اسی ہو کے کلے کلے
دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے
جو کجھ اوتھے میں کھا دا ڈٹھا میں مختصر آکھ سنایا
اساں مسکیناں عاجز تائیں کریں معاف خدایا
اسی ہاں تیرے محبوب دے اُمتی بُرے ہاں یا بھلے
دیکھو میرے آقا ﷺ دا شہر بلے بلے

شان باہو رضی اللہ عنہ

انت کے نہیں پایا تیریاں شانناں دا
 حق باہو رضی اللہ عنہ سلطان سخی سلطاناں دا
 غوث پاک رضی اللہ عنہ دی خاص نشانی ایس
 قادری سروری پیر میرا سلطانی ایس
 کون مقابلہ کر سکدا ولی دیاں شانناں دا
 حق باہو رضی اللہ عنہ سلطان سخی سلطاناں دا
 جہڑا ایس در اُتے آیا خالی مڑیا نہیں
 دسو کہڑا جس نوں ایہتھوں ٹکڑا جڑیا نہیں
 اے دل وچہ رکھن خیال سب مہماناں دا
 حق باہو رضی اللہ عنہ سلطان سخی سلطاناں دا
 اے عاجزا تیرے دل دی خاص تسلا اے
 نگاہ ولیاں دی رہندی عرش معلیٰ اے
 در ولیاں دے رہ پھیرا غلاماں دا
 حق باہو رضی اللہ عنہ سلطان سخی سلطاناں دا

میں نوکر باہو رحمۃ اللہ علیہ

ضلع جھنگ وچہ باہو رضی اللہ عنہ وسدا
 میں نوکر اوس دربار دی آں
 للہ میری توں کر منظوری
 مینوں تاہنگاں ہین دیدار دیاں
 جیوے جیوے مجیب جیلانی
 باہو رضی اللہ عنہ پاک دی خاص نشانی
 دم دم رب توں خیراں منگدی
 باہو رضی اللہ عنہ دے پروار دیاں
 فیض باہو رضی اللہ عنہ دا ہر دم جاری
 تاں ایں جھکدی دنیا ساری
 دوروں دوروں سنگتاں آؤن
 در تے نعرے مار دیاں
 باہو رضی اللہ عنہ تیریاں اچیاں شانان
 صدقے تیرے پیر اعوانان
 فرش زمین دے اُتے بہہ کے
 دسین خبراں عرشوں پار دیاں
 سائیں رحمت تے گرم کمایا
 چوروں پھڑ کے قطب بنایا
 سید آؤن سواں بن کے
 نہیں ریاں باہو رضی اللہ عنہ سرکار دیاں

ہتھ ولیاں دے قلم ربانی
 ہووے کون ولیاں دا ثانی
 ولیاں دے در اُتے عاجز
 رب دیاں رحمتاں ٹھاٹھاں مار دیاں

شان ولایت

چیویں چکی دیاں پڑاں دے وچہ مانی
 انج قطب زمین آسمان دے وچہ
 جہڑا دانا اوس مانی دے نال لگا
 اوہنوں خوف نہ کسے میدان دے وچہ
 جہڑا ہٹ کے پڑاں دے پیٹھ آیا
 اوہ آوے نہ کسے جان پہچان دے وچہ
 اوس نوں عاجزا ملے نہ ٹوہی کدھرے
 پائے فرق جو ولی دی شان دے وچہ
 لوح محفوظ تے لکھیا ولی ویکھے
 بیٹھا رہ بھاویں ایس جہان دے وچہ
 ولی پل وچہ تار کے لان بنے
 بیڑے پھنسے ہوئے بہر طوفان دے وچہ
 حکم رب دے نال ولی بولدا اے
 فیض ولی دی یاک زبان دے وچہ
 جہڑا ولیاں دے فیض دا عاجزا نہیں قائل
 ہے وسوسہ اہدے ایمان دے وچہ

کردار سیفی

اک دن منوں خیال نے آکھیا سی
 کیوں جانڈے راوی ریان سیفی
 پگاں بنھ کے چادر دی مار بکل
 ہندے لاہور دے ول روان سیفی
 پگ چادر قمیض لباس سادہ
 داڑھی رکھ کے لباں کٹاں سیفی
 سنت نبی دی کرن ادا ساری
 عطر زلفاں نوں شوق نال لان سیفی
 سرمہ پان تے داڑھی نوں لان مہندی
 شکل نوریاں وانگ بنان سیفی
 نقش قدم اصحاب تے چلڈے نیں
 بولن نال اخلاق زبان سیفی
 منظر ویکھ کے عقل تسلیم کیتا
 اے تے آقا دے ہین غلامان سیفی
 کچھ پیاس مجبوری نہ رہ مشکل
 لنگر پانی دے نال رجان سیفی
 کر کے وضو نماز توں ہو فارغ
 ذکر رب دا ورد پکان سیفی
 میاں محمد صاحب فقیر دے کول بہہ کے
 کرن کلام نہ غیر بیان سیفی

ہور بہت چنگے منوں لگدے نہیں
 نعت نبی دی جدول سنان سیفی
 نقشہ تصور حضور دا عاجزا رکھ اگے
 ہو ہو دیاں ضرباں پے لان سیفی

(2)

توجہ کر ذرا نظر وچ نظر پا کے
 تار ذکر دی دل تے لائے سیفی
 نفی اثبات دا قلب تے ارتھ لاکے
 اللہ ہو دا ورد کرائے سیفی
 پڑھو درود تے کرو ذکر رب دا
 ایہہ پیا سب نوں سبق سکھائے سیفی
 ویکھ راوی ریان دے عاجزا وچ جا کے
 راہ ہوں بھلیاں نوں راہ پائے سیفی

(3)

راوی ریان پنجاب وچ ویکھ جا کے
 لگی ہوئی اے سدا بہار اوتھے
 ہو ہو دیوانے پے بولدے نہیں
 پئی چلدی اے زکر دی تار اوتھے
 چادر تمیض پگ داڑھی سجا کے رکھ
 ایہہ ہندے پے قول قرار اوتھے
 سنت نبی دی نوں فرض جاندا اے
 ہے نبی دے یاراں دا عاجزا یار اوتھے

منقبت سیفی سرکار

ایویں تے نہیں چمدے اسی سیفی دیاں تلیاں
 مہک پییاں دین وچوں چمپے دیاں کلیاں
 ذکر والی ضرب پئی دل اُتے وجدی
 چادر قمیض گکھ داڑھی اُتے سجدی
 بن ٹھن سنیاں ویکھو آستانے چلیاں
 اللہ اللہ ہو پے دیوانے جدوں بولدے
 دلاں بے جنگال سارے اوتھے جا کے گھولدے
 دہلیزراں آ کے جگ سارے ایس دیاں ملیاں
 راوی ریان بوج فیض دا خزانہ ایں
 میں نہیں اک کہندا اے آکھدا زمانہ ایں
 ہتھ بنھ سنیاں ویکھو لکھاں ہین در اُتے کھلیاں
 لگ جان قدم جتھے مرشد پاک دے
 چمدے مرید آ کے زرے اوس خاکدے
 جنتاں توں ودھ دین مرشد دیاں گلیاں
 ایویں تے نہیں چمدے اسی سیفی دیاں تلیاں
 ولیاں دے در اُتوں فیض لکھاں پاندے نیں
 چور چوری کرن آوے اوہنوں قطب بناندے نیں
 تاں ایں پاندا اے زمانہ عاجز اتھے آ کے جلیاں

انج کل دے حالات

پہلیاں ماواں نوں لکھ مبارکاں
 اوہناں ماواں نوں لکھ مبارکاں نے
 جنگے عمل جو ہمیش کماندیاں سن
 چچی پیس کے نالے قرآن پڑھ کے
 دودھ بچیاں تائیں پیاںدیاں سن
 ساری عمر جیویں سورج ویکھیا نہیں
 وچ رہ پردے۔ مرجاندیاں سن
 لکھاں کولوں وی عاجزا رب دی سونہہ
 اوہ تے اپنا آپ چھپاندیاں سن

(2)

پاک دامناں جھڑیاں نے عمل کیا
 سر توں پیراں تائیں لیا پا برقعہ
 میرے مولا نے وچ قرآن کہا
 لین عورتاں منہ تے پا برقعہ
 جہاں اکھیاں وچ شرم حیا نہیں
 دتاں اوہناں نے سر توں لاه برقعہ
 عاجزا اجکل دا اے دور ترقیاں دا
 سب تھیں ڈاڈا اے بے حیا برقعہ

اج کل دیاں ماواں

اج کل دی ماں معاذ اللہ
 بنی ہوئی زینت بازار دی اے
 گھر تھیں پہن برقعہ پردہ کھسم کولوں
 جا کے وچ بازار اُتار دی اے
 جہڑی باپردہ اوہ بے پردہ
 خاص عام نوں جھاتیاں مار دی اے
 اوس برقعے نوں عاجزا ساڑ سٹو
 کشش جسدے وچ غیر دے پیار دی اے
 جہاں شرع شریف نوں توڑ دتا
 اوہ تے چنگیاں کاہدیاں چنگیاں نے
 بھیڈاں وانگ بازار وچ پھرن پیاں
 اوہ تاں رنگ شیطان دے رنگیاں نے
 مرجان خاوند جہاں بی بیاں دے
 آکھن اوہ پہناں سروں تنکیاں نے
 اج ساریاں دے عاجزا مرے ہوئے نے
 سروں تنکیاں تے حدوں لنگیاں نے

ماواں جہاں دیاں بے حیا ہوں
 پترا اوہناں دے نہیں نیک اصیل ہوندے
 کلین شیو کر کے موڑاں تے کھلون جہڑے
 جھگڑے باز اوہ وڈے بخیل ہندے
 نکے وڈے دی نہ کرن حیا جہڑے
 اوہ وڈے شیطان عزایل ہندے
 خداں دین دیاں جہڑے عاجز اتوڑدے نے
 دیکھیں حشر نوں کیویں ذلیل ہندے

برقعہ پہن بازار وچ پھرے بیگم
 آکے وچ دکان دے لاه دتا
 جہڑا گھروں آئی ٹیپ ٹاپ کر کے
 سارا حسن و جمال دکھا دتا
 سودا سلف دیکھے نالے ہمدی اے
 منڈا بابو نو باہر پکڑا دتا
 عاجز عورتاں نے پردہ لاه کے تے
 دیکھو مرداں دی عقل تے پا دتا

بُری گل اے

بُری گل دا بُرا انجام بُندا
 بُرے عمل کمايے تے بُری گل اے
 بُریاں عاداتاں تے بُریاں محفلاں توں
 جے نہ دامن بچایے تے بُری گل اے
 پنجے وقت نماز دا حکم ملیا
 جے نہ حکم بجایے تے بُری گل اے
 مالداراں لئی حکم زکوٰۃ دا اے
 جے نہ کڈیے کڈایے تے بُری گل اے
 کلمے پاک محمد ﷺ دا ذکر افضل
 جے نہ ورد پکایے تے بُری گل اے
 حکم رب دا کعبے دا حج کر کے
 جے مدینے نہ جایے تے بُری گل اے
 روزہ خفیہ عبادت خدا دی اے
 جے دنے رمضان وچ کھایے تے بُری گل اے
 جاناں قبراں تے نبی نے جائز کیتا
 جے نہ قبراں تے جایے تے بُری گل اے

حضرت جابر دے گھر حضور ﷺ پڑھیا
 جے نہ ختم دعائیے تے بُری گل اے
 اسم پاک محمد ﷺ دا سُن کے تے
 وٹ متھے تے پائیے تے بُری گل اے
 برکت واسطے پڑھ کے قرآن رب دا
 جے کر کھانا نہ کھوایے تے بُری گل اے
 ایویں غلط روایتاں بیان کر کے
 رولا رپا جے پائیے تے بُری گل اے
 بعض اے آکھدے نے نبی دے خیال اندر
 جے نماز پڑھی جائے تے بُری گل اے
 ایہو جے عقیدے دیاں عالماں توں
 جے نہ پچھا چھڈائیے تے بُری گل اے
 نبی پاک دا جہڑا گستاخ ہووے
 اوہنوں نہ چھترائے تے بُری گل اے
 حاضر ناظر حضور پر نور تائیں
 جے نہ منیئے منائیے تے بُری گل اے
 اک رنگ یا موم یا شکرئیے
 دو دو رنگ وٹائیے تے بُری گل اے

توبہ تاب تیزاب دیاں شیشیاں تے
 لیبل عطر دے لائیے تے بُری گل اے
 صدقے جسدے ملیاں سب خوشیاں
 جے نہ میلاد منائیے تے بُری گل اے
 جہڑا ولیاں کول جان توں روکدا اے
 جے اوہدے کول ہی جائیے تے بُری گل اے
 ایویں حسد دے تیر کمان پھڑ کے
 دوروں دوروں تیر چلائیے تے بُری گل اے
 اللہ لا شریک معبود کلا
 جے شریک ٹھہرائیے تے بُری گل اے
 یا شیخ عبدالقادر شیعین اللہ
 جے سُن کے سڑ ہی جائیے تے بُری گل اے
 آپے کرن ثابت آپے لان فتوے
 جے ہیرا پھیری کرے کرایے تے بُری گل اے
 عینک حسد تے بغض دی لاه کے پڑھ
 ایویں لڑیے لڑائیے تے بُری گل اے
 اُتوں ختم دی چیز ناجائز کر کے
 وچوں وچ جے کھائیے تے بُری گل اے

کچھ دانیاں توں جدا کھائیے
 اُدا گن نہ گائیے تے بُری گل اے
 حُب نبی تو بنا نماز کوئی نہیں
 ایویں گوڈے بھنیے بھنایے تے بُری گل اے
 داڑھی رکھنا سُنّت رسولِ دی اے
 جے کر مڈھوں کٹائیے تے بُری گل اے
 جہاں دلاں تے حسد دے زخم ہوئے
 جے نہ لون چھنکائیے تے بُری گل اے
 28, 30 روپے ریٹ مقرر کر کے
 پانی دودھ وچ پائے تے بُری گل اے
 تینوں نقطے دی گل میں دس چھڈاں
 سْتے شیر جگائیے تے بُری گل اے
 نورِ پاک محمدؐ دا جو منکر
 اوہنوں نہ سمجھائیے تے بُری گل اے

زمانے دے حالات

ویکھ ویکھ کے زمانے دا حال یارو
 دل ہو گیا بڑا بیزار اجکل
 نویں روشنی نے بیڑا غرق کیتا
 مسلمان ہو گئے فیشن دار اجکل
 مسلمان قرآن و حدیث چھڈ کے
 پڑھدے پے نے ناول اخبار اجکل
 اصلی معاشرہ ایہناں وگاڑیا اے
 نکل پے نے جہڑے وی سی آر اجکل
 لونی شرم حیا دی لاه کے تے
 پھرن عورتاں سر بازار اجکل
 حکم رب دا بیبیاں کرن پردہ
 رنگے سر چلانڈیاں کار اجکل
 گل سچ دی کنڈیاں وانگ چُجھے
 بنیا جھوٹ دا یارو وقار اجکل
 اصل نقل دی نہ رہی پہچان کوئی
 ہر شے بنی ہوئی اے چمکدار اجکل
 کرو خموشی اختیار مسجداں وچہ آکے

ہن پاندے نے شور پکار اجکل
 حق سچ انصاف بہت گھٹ ملدا
 دھوکے بازی دا گرم بازار اجکل
 پاپیتل دا ٹاہل بنان تھہ
 500 وٹدے میاں لوہار اجکل
 مٹی بھور نویں دے گھڑکے بنان پانڈے
 پاکستان دے جہڑے کمار اجکل
 گیلا پانی بالن من اسیاں (۸۰) دا
 بوٹھی ہووے ڈھلی پھوکاں مار اجکل
 سیلاں میٹر دیاں آپے کٹ جانڈے
 گھر والیاں تے پاندے بھار اجکل
 نوٹ 500 دا لینڈے نے رعب پا کے
 سڑ جائے جے گرپ دی تار اجکل
 اکھیں میٹ کے یونٹاں نوٹ کردے
 میٹر ریڈنگاں نوں وگی مار اجکل
 سو (۱۰۰) یونٹ دا بنا کے بل گھلن
 موجودہ ہون میٹر تے بھاویں چار اجکل
 پیرا پائرین پیس کے دین بنھ پڑیاں
 ہووے معمولی جہیا بھاویں بخار اجکل

سرنج پانی دی بھر کے لان ٹیکہ
 40 لے لیندے ڈاک دار اجکل
 گلو کوز ملا کے وچہ چینی
 حلوائی چانی پے کرن تیار اجکل
 دھر کے لت تے لت گرسی تے بہن ماسٹر
 کھاندے چوپدے انب انار اجکل
 کوئی فیل ہووے بھاویں کوئی پاس ہوئے
 لیندے نہیں اے ذمہ اختیار اجکل
 سند میٹرک دی دیندے نے فیر یارو
 پہلاں منگدے نے 5 ہزار اجکل
 چٹیاں مارن دی کوشش پے کرن دودھی
 پانی پاندے نے بنھ کے دھار آجکل
 ڈرا چھیاسی دا مار کے سپر بچن
 جہڑے شیراں دے ٹھیکیدار اجکل
 سڑیا تیل پٹرول دے وچہ پا کے
 ریگولر پے کرن تیار اجکل
 پٹرول پمپ والے کرن گھٹ نہیں
 اوہ وی دیندے نے مٹھی دی مار اجکل
 منہ کڈھن دی ملے نہ جاہ کدرے

ہر پاسے ہندی مار و مار اجکل
 ٹاھی لے کے مزدور نہیں خوش ہندا
 چلے کیڑی دی بھاویں رفتار اجکل
 500 سو دیہاڑی دا راج منکن
 اٹاں لان بھاویں گن کے چار اجکل
 آکھے ماں دے دھی لگدی نہیں
 پتر ہوئے نے واگ توں باہر اجکل
 اڈیا خوف خدا دا دلاں وچوں
 بھیناں نہیں رہیاں وفادار اجکل
 مطلب کڈھ کے بن نہ فیر متر
 جہڑے ہین جن بلی یار اجکل
 ہتھوں دے کے ویر ویہاج لویئے
 ایہہ چلدا پیا ویہار اجکل
 جے چھپے تے اکھاں لال کڈھن
 دتا ہووے جے کسے نوں ادھار اجکل
 خون چوسدے عاجزا جوک وانگوں
 سکے ساک جہڑے رشتے دار اجکل
 زندگی برساں دی کردے نے ختم پل وچ
 کلاشنکوف پستول ہتھیار اجکل

پاکستان دا نام سی پاک ہونا
 گندا ہو گیا نال کردار اجکل
 اکھیں میٹ کے نیویں دھون کر کے
 دن زندگی دے لے گزار اجکل
 ہن آکھنا کسے نوں کی عاجز
 گل ہو گئی وس توں باہر اجکل
 کٹا گھوہٹو والا کوہ کے اُتے ورق لاندے
 وڈھ قصائی نے بڑے ہوشیار اجکل
 پتالو چھترے دے بھیدیاں دے نال جوڑن
 گوشت باکرہ کرن تیار اجکل
 چیس ٹوٹا ملا کے کنک مکئی
 فیڈ مرغی دی کرن تیار اجکل
 مال کل نوں چکان تے رات نوں بھرن پانڈے
 پا پا فی مرغا ودھے بھار اجکل
 سیلاں لگدیاں تے ریٹ ٹھڈے نے
 مرغی فارمی ہون جدوں بیمار اجکل
 ویسن چاہڑ جدوں گھیو وچہ تلی جاندی
 ہر شے ہو جاندی اے مزیدار اجکل
 بغیر وڈھی دے کم نہ چلدا اے

ہووے ملازم بھاویں چوکیدار اجکل
 دوں (۲) دی نلکی تے پنجاں دا لگے بگرم
 ڈیڑھ سو لین سلانی قمیض شلوار اجکل
 اک ماری ہوئی مہنگائی نے مت یارو
 دو جا نہیں ملدا کاروبار اجکل
 ہر پاسے غریب نوں مار پیندی
 لے نقد تے بھاویں ادھار اجکل
 مٹی گارا کمایا جائے تے کیوں اٹ پائے
 پر اوہ وی سُن دے نے عارف لوہار اجکل
 ریٹ اوّل دے بھیج دے دوم کھنگر
 برکس کمپنی دے ذمہ دار اجکل
 دس لکھ دی گرانٹ ملے تے کھا کے ہضم کر دے
 وچوں خرچ کر دے چار ہزار اجکل
 آپو اپنے مفادنوں عاجز اسب دوڑ دے پے
 ہووے کمی بھاویں زمیں دار اجکل
 رام حلال اکٹھا کر کے کھائی جان دے
 بھر کے پیٹ تے مارن ڈکار اجکل
 جے کوہن والے تھے کھان والے
 پئی وجدی اے اکو ای تار اجکل

کچے دھاگے تے ناکلون دا چاہڑ فیتا
 کٹھسے سپدے پے تلے دار اجکل
 کر کے براؤن پالش ریکسین اُتے
 سینڈل چیل بندی اے شاندار اجکل
 لان ریکسین تے کہن کروم گوکا
 قسماں چک چک دلان اعتبار اجکل
 پلائے ووڈ دے پلنگ میز تیار کردے
 میرے دیس دے کاریگار اجکل
 پاپو لرنوں ٹاہلی کہن کالی
 اُتے لاکے فارمیکا دھاری دار اجکل
 سکا کتر کماڈ پانی دے مار چھٹے
 وچن گنیریاں گلاب دار اجکل
 جتھے مرے کوئی عاجزاوتھے ای مار لیندے
 اے نہیں آؤندی سوچ وچار اجکل

درود و سلام

صبا درِ مصطفیٰ ﷺ تے جا کے کہویں درود و سلام میرا
نبی دے قدماں تے سر جھکا کے کہویں درود و سلام میرا

ہوائے اتنا سوال میرا
مدینے ہوئے گزر جے تیرا
توں روضے دے گرد لے کے پھیرا
کہویں درود و سلام میرا

صبا درِ مصطفیٰ ﷺ تے جا کے کہویں درود و سلام میرا

توں لے بوسہ اوہ جالیاں دا
اوہ جالیاں کرماں والیاں دا
سوال کہہ کے سوالیاں دا
کہویں درود و سلام میرا

صبا درِ مصطفیٰ ﷺ تے جا کے کہویں درود و سلام میرا

لیا مدینے دا سب نے رستہ
تے میں اتھے ای رہ گیا ترسدا

توں جا کے روئے تے دست بستہ
کہویں درود و سلام میرا
صبا درِ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم تے جا کے کہویں درود و سلام میرا
توں سامنے روضے دے کھلو کے
میرے وانگوں زار و قطار رو کے
نثار روضے دے اتوں ہو کے کہویں درود و سلام میرا
صبا درِ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم تے جا کے کہویں درود و سلام میرا
اسلام اے خدا کے پیارے رسول صلی اللہ علیہ وسلم
یہ سلام عاجزانہ ہو قبول

انتساب

میں اپنی اس کاوش کو اپنے پیر و مرشد حضرت صاحبزادہ الحاج غلام
جیلانی اور ان کے بیٹے محمد مجیب سلطان و منیب سلطان اور دوسرے
اولیاء اللہ کے نام کرتا ہوں۔ جن کے قلب منور نے اپنے مریدین کو
عشق مصطفیٰ ﷺ کی شمع سے روشن اور منور کر دیا۔ انہیں کی نگاہ خاص
کا کرم تھا کہ میں یہ چھوٹا سا کتابچہ لکھنے کے قابل ہوا ہوں۔

آپ کی دعاؤں کا طلبگار

خلیفہ الحاج شاعر صوفی عاجز نور محمد سلطانی رحمانی

سکنہ دھونکل شریف تحصیل وزیر آباد، ضلع گوجرانوالہ

0300-6259377

خليفة حضرت محمد مجيب سلطان

الحاج صوفی عاجز

نور محمد سلطانی رحمانی

شاعر اہل سنت

اک شجر تے وکھو دکھ شاخاں
پھل رنگ برنگے نال کھڑے ہوئے نے
نفی اثبات دا جناں نوں ملے پانی
صحیح اوہ پروان چڑھے ہوئے نے
ذکر اللہ دے نال پے جھول دے نے
مہک نال محمدی بھرے ہوئے نے
لنگھ کے دیکھ اندر محمدی میخانیاں دے
لے کے دست کٹولڑے کھڑے ہوئے نے
اک وار جو عاجز اپنی کے جائے ایتھوں
نشے اوہنوں پریم دے چڑھے ہوئے نے